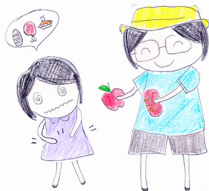

“แบ่งปันของเล่นให้ลูกน้อย”

“จงเป็นผู้เมตตากรุณา ดังพระบิดาเจ้าของเรา” (an 6:36)

MERCIFUL LIKE THE FATHER

“ให้พี่เลี้ยงดูพี่ชาย”

“แบ่งปันเสื้อผ้ากับเพื่อนที่ป่วย”

“เยี่ยมผู้ป่วย”

“มาร่วมสังฆกรรมในงานศพ”

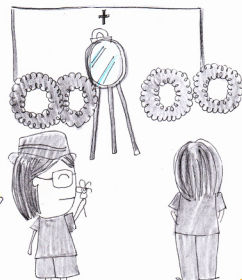

“แบ่งปันสิ่งของแก่ผู้ยากไร้”

“พักที่วัด”

“เยี่ยมผู้ชรา”

“ให้คำแนะนำแก่ผู้หลงผิด”

“สอนคนที่ไม่รู้”

“พักที่วัด”

“ให้คำแนะนำแก่ผู้หลงผิด”

“สอนคนที่ไม่รู้”

“มาร่วมสังฆกรรมในงานศพ”

คู่มือฝึกอบรมเพื่อการสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูตในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน
โดย สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) ประเทศไทย

คำนำ

เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของการปิดสภาสังคายนาवादิกัมที่ 2 เมื่อ 2 ธันวาคม ค.ศ. 1965/พ.ศ. 2508 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ทรงประกาศปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมให้เป็นช่วงเวลาพิเศษเพื่อให้ทุกคนในพระศาสนจักร จะได้ปฏิบัติเมตตากิจตามคำสอนของพระศาสนจักรอย่างจริงจัง

เพื่อตอบสนองต่อพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา สำนักงานสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรมประเทศไทย จึงได้จัดทำคู่มือฝึกอบรมเพื่อการสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูตเรื่องงานเมตตากิจด้านร่างกาย และงานเมตตาจิตด้านจิตใจ เพื่อใช้อภิบาลเด็กและเยาวชนในช่วงปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมนี้

หนังสือคู่มืออบรม "จงเป็นผู้เมตตากรุณาตั้งพระบิดาเจ้าของเรา" มีทั้งหมด 15 บท โดยแต่ละบทประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1. การภาวนา และรายงานการทำกิจเมตตา 2. เนื้อหาเรื่องงานเมตตาจิตด้านร่างกาย และงานเมตตาจิตด้านจิตใจ 3. การใช้คำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และการประยุกต์ใช้ 4. การปฏิบัติและการเก็บถวญทาน 5. การให้อิโหวาเพื่อกระตุ้นให้สมาชิกจะได้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ผู้นำสามารถประยุกต์บทเรียนให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคล เวลา และสถานที่ เพื่อให้บทเรียนที่ได้จัดทำขึ้นนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับทุกท่านมากที่สุด

ขอขอบคุณ คุณมธุรวรรณ โลกวิทย์(กอล์ฟ) ที่วาดภาพประกอบได้ตรงกับเนื้อหาอบรมเรื่องเมตตากิจทั้งฝ่ายกายและฝ่ายใจ

ขอพระเยซูกุมารช่วยเสริมพลังกายและกำลังใจท่านในการอบรมเด็ก ๆ ให้พวกเขาเป็นผู้มีใจเมตตาเหมือนพระบิดาเจ้าของเรา

ขอพระเจ้าอวยพร

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

ผู้อำนวยการสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม PMS ในประเทศไทย

คำแนะนำการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

หนังสือคู่มืออบรม "จงเป็นผู้มีใจเมตตา กรุณา ดังพระบิดาเจ้าของเรา" มีทั้งหมด 15 บท แต่ละบทมี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

💖 ต้อนรับสมาชิก และภาวนาเริ่มการประชุมโดยฝึกเด็ก ๆ ให้ภาวนาด้วยท่าที่ถูกต้องและภาวนาด้วยความตั้งใจ

💖 ให้สมาชิกรายงานกิจเมตตาที่ได้กระทำ

💖 ให้ผู้นำเกริ่นนำถึงสิ่งที่จะเรียนรู้ในวันนี้

2. การให้เนื้อหา เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

💖 ประสพการณ์ของผู้เรียน ซึ่งอาจจะมาจากประสบการณ์ตรงของสมาชิกเองหรือจากประสบการณ์ทางอ้อมของผู้อื่นก็ได้ หรือ ผู้นำจัดกิจกรรมให้สมาชิกมีประสบการณ์ในเรื่องที่กำลังจะเรียนรู้ เช่น การใช้กิจกรรมการใช้คำถามเชื่อมโยง

💖 การให้เนื้อหาตามคำสอนของพระเยซูเจ้า คำสอนพระศาสนจักรแบบอย่างชีวิตของผู้ศักดิ์สิทธิ์ หรือคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรม

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรองและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 6 คำถาม

💖 การใช้คำถามเป็นกระบวนการเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง หล่อหลอม และสร้างจิตสำนึกให้สมาชิกเป็นผู้มีความเมตตา ด้วยคำถาม 6 ข้อดังนี้

1. คำถามเพื่อช่วยสมาชิกให้เข้าใจความจริงของเรื่องที่กำลังศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. คำถามเพื่อช่วยให้สมาชิกเข้าใจที่มาของความรู้สึกหรือปฏิกิริยาที่สัมผัสหรือการกระทำที่แสดงออก

3. คำถามเพื่อช่วยให้สมาชิกเข้าใจถึงผลที่จะตามมากับตนเองและผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง

4. คำถามเพื่อช่วยให้สมาชิกจะได้บรรลุถึงการหยั่งรู้ส่วนบุคคลต่อเหตุการณ์ ความคิด ความจริง หรือความจริงที่ถูกบิดเบือน

5. คำถามเพื่อช่วยให้สมาชิกค้นพบว่าตนเองจะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไร

6. คำถามเพื่อช่วยให้สมาชิกเข้าถึงความสัมพันธ์ต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์อันเป็นรากฐานของชีวิต

4. การปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

♥ การใช้กิจกรรม เกม เพลง เพื่อเสริมสร้างชีวิตกลุ่ม เป็นการทบทวนหรือตอกย้ำสิ่งที่ได้เรียนรู้

♥ มอบหมายงานให้ทำ เป็นการตอกย้ำให้สมาชิกร่วมไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ด้วยการแสดงความเมตตาต่อพี่น้องรอบข้างและเพื่อนพี่น้องผู้ยากไร้ โดยให้บันทึกในสมุด “บันทึกเมตตาธรรม”

♥ การเก็บถวายเป็นทาน คือการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้

5. การให้อวาท ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

♥ กระตุ้นให้สมาชิกร่วมแสดงใจที่ได้จากการเรียนรู้ไปปฏิบัติ

♥ นัดหมายการประชุมครั้งต่อไป

♥ สวดภาวนาตามจุดประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา และบทภาวนาของยุวธรรมทูต

สารบัญ

- บทที่ 1 เรามีใจเมตตาเหมือนพระบิดาเจ้าของเรา
- บทที่ 2 เรามีใจเมตตาด้วยการแบ่งปันอาหารแก่พี่น้องที่หิวโหย
- บทที่ 3 เรามีใจเมตตาด้วยการแบ่งปันน้ำดื่มแก่ผู้ที่กระหาย
- บทที่ 4 เรามีใจเมตตาด้วยการแบ่งปันเสื้อผ้า
- บทที่ 5 เรามีใจเมตตาด้วยการช่วยเหลือบุคคลที่ไร้บ้าน
- บทที่ 6 เรามีใจเมตตาด้วยการไปเยี่ยมผู้ป่วย
- บทที่ 7 เรามีใจเมตตาด้วยการให้กำลังใจผู้ถูกจองจำ
- บทที่ 8 เรามีใจเมตตาด้วยการไปร่วมพิธีปลงศพ
- บทที่ 9 เรามีใจเมตตาด้วยการสอนผู้ที่ไม่รู้ด้วยใจยินดี
- บทที่ 10 เรามีใจเมตตาด้วยการให้คำแนะนำแก่ผู้ที่สงสัย
ด้วยความจริงใจ
- บทที่ 11 เรามีใจเมตตาด้วยการตักเตือนกันด้วยความรักฉันพี่น้อง
- บทที่ 12 เรามีใจเมตตาด้วยการบรรเทาใจผู้ทุกข์ยาก
- บทที่ 13 เรามีใจเมตตาด้วยการอภัยให้ผู้ที่กระทำผิดด้วยความจริงใจ
- บทที่ 14 เรามีใจเมตตาด้วยการอดทนความผิดของผู้อื่นด้วยความเพียร
- บทที่ 15 เรามีใจเมตตาด้วยการภาวนาให้ผู้อื่นและผู้ตาย

บทภาวนาตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

เดือนมกราคม

เพื่อว่าโดยอาศัยพระหรรษทานของพระจิตเจ้า การเสวนาและเมตตาธรรม คริสตชนจะสามารถเอาชนะความแตกแยกในระหว่างคริสตชนได้

เดือนกุมภาพันธ์

เพื่อให้มีโอกาสการเสวนาและพบปะกันมากขึ้น ระหว่างความเชื่อคริสตชน และประชากรในทวีปเอเชีย

เดือนมีนาคม

เพื่อให้คริสตชนที่ถูกกีดกันและเบียดเบียน เพราะความเชื่อของพวกเขา จะได้รับพลังกำลังใจในความทุกข์ยาก และในความซื่อสัตย์ต่อพระวรสาร โดยอาศัย การภาวนาอย่างไม่หยุดหย่อนของพระศาสนจักรทั้งมวล

เดือนเมษายน

เพื่อให้คริสตชนในแอฟริกาได้เป็นประจักษ์พยานแห่งความรักและความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ท่ามกลางความขัดแย้งทางการเมืองและศาสนา

เดือนพฤษภาคม

เพื่อให้การสวดสวดประจำใจแพร่หลายในครอบครัว ในชุมชน และในกลุ่มต่าง ๆ เพื่อการประกาศพระวรสารและเพื่อสันติภาพ

เดือนมิถุนายน

เพื่อให้บรรดาสามเณร บรรดานวกะทั้งชายหญิงได้พบผู้อบรมที่ดำเนินชีวิต ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร และสามารถเตรียมพวกเขาสู่งานแพร่ธรรม ด้วยปรีชาญาณ

เดือนกรกฎาคม

เพื่อพระศาสนจักรในลาตินอเมริกาและคาริบเบียน ได้ประกาศพระวรสารด้วยความกล้าหาญและกระตือรือร้นที่ได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่

เดือนสิงหาคม

เพื่อให้คริสตชนดำเนินชีวิตตามข้อเรียกร้องของพระวรสาร ในการเป็นประจักษ์พยานแห่งความเชื่อ ความซื่อสัตย์ และความรักต่อเพื่อนมนุษย์

เดือนกันยายน

เพื่อให้การร่วมพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ และในการรำพึงพระคัมภีร์ คริสตชนจะได้ตระหนักถึงพันธกิจการประกาศพระวรสารมากยิ่งขึ้นเสมอ

เดือนตุลาคม

เพื่อให้วันแพร่ธรรมสากล ได้เป็นการฟื้นฟูความชื่นชมยินดี และความรับผิดชอบในการประกาศพระวรสารในชุมชนคริสตชนทุกหนแห่ง

เดือนพฤศจิกายน

เพื่อให้บรรดาพระสงฆ์และฆราวาสได้ร่วมมือกัน ในการรับใช้ชุมชน โดยไม่ยอมแพ้ต่อการประจัญหน้าสู้ศึกต่อสู้

เดือนธันวาคม

เพื่อให้ประชากรในยุโรปได้ค้นพบใหม่อีกครั้งถึงความงดงาม ความดี ความจริงของพระวรสารซึ่งให้ชีวิต ความชื่นชมยินดีและความหวัง

บทภาวนาขอขมาพระรัตนตรัย

ข้าแต่พระเจ้า พระพุทธทรงมาบังเกิดเพื่อออกทุกข์โลก ลูกขอบพระคุณพระองค์ ที่โปรดให้ลูกรู้จักพระองค์ผ่านทางพระศาสนาจัก โปรดให้ลูกเป็นธรรมทูตที่ดี ประกาศให้คนอื่นรู้จักพระองค์ด้วย เมื่อพระองค์เป็นเด็กพระองค์รู้จักความยากจน ความเจ็บปวดต่าง ๆ โปรดให้ลูกเห็นพระองค์ในเด็กที่มีความทุกข์ยากลำบาก และให้ลูกกล้าแบ่งปันพระคุณที่ลูกมีเพื่อช่วยบรรเทาพวกเขา และขอให้การเสียสละของลูก แสดงให้เด็กอื่นทราบว่าพระองค์ทรงรักเขา และสักวันหนึ่ง ขอให้เขาพบกับพระองค์ด้วยเถิด ลูกขอในพระนามพระคริสต์เจ้าของลูกทั้งหลาย อาแมน

บทภาวนาขอขมาสิ่งมีชีวิตอื่น

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาต่อผู้อื่นย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่า เป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

บทที่ 1 เราใช้โหม่งตบหน้ามีอะไรพระบิดาไว้บนอะไร

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้ถึงพระเมตตาของพระบิดาเจ้าจากอุปมาเรื่อง ลูกจ้างผลาญและลูกที่คิดว่าตนทำดีแล้ว
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงพระเมตตาของพระเจ้าที่ให้ภัยได้อย่างไม่มีเงื่อนไขและไม่ชอบเขต
3. เพื่อให้สมาชิกจะได้แสดงความเมตตาผู้อื่นด้วยการปฏิบัติกิจเมตตา ฝ่าฝืนกายและกิจเมตตาฝ่ายจิตใจ

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 15:11-32
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. กระดาษ A4 จำนวน 2 แผ่น ปากกา 2 ด้าม และนกหวีด
4. โปสเตอร์วันยุทธธรรมทูต ปี ค.ศ. 2016
ดาวโหลดได้ที่ <http://www.pmsthailand.org/main/>

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบสงบ พนมมือไว้ที่หน้าอก และสำรวมใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาต่อผู้อื่นย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: เรามาพบกันเป็นครั้งแรก ดังนั้นขอให้เราแนะนำตัวกันก่อน โดยให้สมาชิกแต่ละคนบอกชื่อนักบุญของตน ชื่อและนามสกุล ชื่อเล่น โดยเริ่มจาก คุณครู / รุ่งพี (ผู้นำอาจจะให้เด็กเล่นเกมทำความรู้จักกันก่อนสัก 4-5 นาที)

การเลือกตั้ง เลือกตั้ง ประธาน เลขานุการ เกรียงไกร และตำแหน่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อฝึกการเป็นผู้นำ และผู้ตาม ของกลุ่ม

รายงานการทำงานกิจกรรมเมตตา ให้แต่ละคนรายงานสิ่งที่ตนเองตั้งใจจะกระทำ แล้วให้เลขานุการบันทึกไว้ในสมุด (เนื่องจากการพบปะกันครั้งแรก จึงยังไม่ต้องรายงาน)

รายงานการบริจาคเงิน เกรียงไกรรายงานการเงินของกลุ่ม (เนื่องจากการพบปะกันครั้งแรก จึงยังไม่มีรายงานเรื่องการเงิน)

2. เนื้อหา

ผู้นำ: เนื่องจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงประกาศให้ตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม 2015 – 20 พฤศจิกายน 2016 เป็นปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม สมเด็จพระสันตะปาปาทรงปรารถนาให้เราทุกคนมีใจเมตตาเหมือนกับพระบิดาเจ้า ดังนั้น การประชุมกลุ่มของเราในปีนี้จะเน้นเรื่องการแสดงความเมตตา กรุณา ต่อเพื่อนพี่น้อง ด้วยการทำกิจเมตตาฝ่ายร่างกายและฝ่ายจิตใจ และในวันนี้ เราจะเรียนรู้ว่าพระบิดาเจ้าของเราทรงมีพระทัยเมตตาอย่างไรบ้าง ก่อนอื่น อยากทราบว่า

1. ใครเคยขอของขวัญ สิ่งของ หรือขอเงินจากพ่อของตนเองบ้าง ได้รับหรือไม่
2. เมื่อได้รับสิ่งของตามที่ตนขอ รู้สึกอย่างไร
3. ใครเคยทำให้พ่อของตนเองเสียใจบ้าง รู้สึกอย่างไร

ผู้นำ: จากประสบการณ์ในชีวิตของเราแต่ละคน จะเห็นได้ว่า พ่อของเรารักและเอาใจใส่ดูแลเรา เมื่อเราทำผิด ท่านก็ให้อภัย พระบิดาเจ้าก็เช่นเดียวกัน พระองค์ทรงรักมนุษย์มาก แม้ว่ามนุษย์ได้ทำผิดพลาดและได้ละทิ้งพระองค์ไป แต่พระองค์ก็ยังทรงเมตตา รอคอยและพร้อมจะต้อนรับเมื่อเรากลับมาหาพระองค์อีกครั้งหนึ่ง

ผู้นำ: พระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องเปรียบเทียบ เพื่อให้เรารู้ว่าพระบิดาเจ้าทรงมีพระทัยเมตตาเพียงไร เราจะอ่านพระวรสารตอนนี้พร้อมกันซ้ำ ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้สมาชิกเงิบปล้ำครู้

นิทานเปรียบเทียบ เรื่องลูกจ้างพลานและลูกที่คิดว่าตนทำดีแล้ว

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 15:11-32

ชายผู้หนึ่งมีบุตรสองคน บุตรคนเล็กพูดกับบิดาว่า "พ่อครับ โปรดให้ทรัพย์สินสมบัติส่วนที่เป็นมรดกแก่ลูกเถิด" บิดาก็แบ่งทรัพย์สินสมบัติให้แก่ลูก

ทั้งสองคน ต่อมาไม่นานบุตรคนเล็กรวบรวมทุกสิ่งที่มีแล้วเดินทางไปยังประเทศ
ห่างไกล ที่นั่นเขาประพาศิเสพลผลาญเงินทองจนหมดสิ้น เมื่อเขาหมดตัว
ก็เกิดกันดารอาหารอย่างหนักทั่วแถบนั้น และเขาเริ่มขัดสนจึงไปรับจ้างอยู่กับ
ชาวเมืองคนหนึ่ง คนนั้นใช้เขาไปเลี้ยงหมูในทุ่งนา เขาอยากกินผักถั่วที่หมูกิน
เพื่อระงับความหิว แต่ไม่มีใครให้ เขาจึงรู้สำนึกและคิดว่า "คนรับใช้ของพ่อฉัน
มีอาหารกินอุดมสมบูรณ์ ส่วนฉันอยู่ที่นี้ หิวจะตายอยู่แล้ว ฉันจะกลับไปหาพ่อ
พูดกับพ่อว่า "พ่อครับ ลูกทำบาปผิดต่อสวรรค์และต่อพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่า
เป็นลูกของพ่ออีก โปรดนับว่าลูกเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพ่อเถิด" เขาก็กลับไป
หาบิดา

‘ขณะที่เขายังอยู่ไกล บิดามองเห็นเขา รู้สึกสงสาร จึงวิ่งไปสวมกอด
และจูบเขา บุตรจึงพูดกับบิดาว่า "พ่อครับ ลูกทำบาปผิดต่อสวรรค์และต่อพ่อ
ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีก" แต่บิดาพูดกับผู้รับใช้ว่า "เร็วเข้า จงไป
นำเสื้อสวดยี่สิบมาสวมให้ลูกเรา นำแหวนมาสวมนี้ว นำรองเท้ามาสวมให้ จงนำ
ลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้วไปฆ่า แล้วกินเลี้ยงฉลองกันเถิด เพราะลูกของเราผู้นี้
ตายไปแล้วกลับมีชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก" แล้วการฉลองก็เริ่มขึ้น

ส่วนบุตรคนโต อยู่ในทุ่งนา เมื่อกลับมาใกล้บ้าน ได้ยินเสียงดนตรีและ
การร่ำร้อง จึงเรียกผู้รับใช้คนหนึ่งมาถามว่าเกิดอะไรขึ้น ผู้รับใช้บอกเขาว่า
"น้องชายของท่านกลับมาแล้ว บิดาสั่งให้ฆ่าลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้ว เพราะเขาได้ลูก
กลับคืนมาอย่างปลอดภัย" บุตรคนโตรู้สึกโกรธ ไม่ยอมเข้าไปในบ้าน บิดาจึง
ออกมาขอร้องให้เข้าไป แต่เขาตอบบิดาว่า "ลูกรับใช้พ่อมานานหลายปีแล้ว
ไม่เคยฝ่าฝืนคำสั่งของพ่อเลย พ่อก็ไม่เคยให้ลูกแพะแม่แต่ตัวเดียวแก่ลูก
เพื่อเลี้ยงฉลองกับเพื่อน ๆ แต่พอลูกคนนี้ของพ่อกลับมา เขาคบหาเสเพล
ผลาญทรัพย์สมบัติของพ่อจนหมด พ่อยังฆ่าลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้วให้เขาด้วย"
‘บิดาพูดว่า "ลูกเอ๋ย ลูกอยู่กับพ่อเสมอมา ทุกสิ่งที่พ่อมีก็เป็นของลูก แต่จำเป็นต้อง
เลี้ยงฉลองและชื่นชมยินดี เพราะน้องชายคนนี้ของลูกตายไปแล้ว กลับมี
ชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก"

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

- 1) พระเยซูเจ้าทรงเล่าอุปมาเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าพระบิดาเจ้าทรงมีพระทัยเช่นไร (ใจดี อ่อนโยน เปี่ยมด้วยความเมตตาสงสาร เปี่ยมด้วยความรัก รอคอยการกลับมาของลูกและให้อภัยได้อย่างไม่มีเงื่อนไข)
- 2) เด็ก ๆ รู้สึกประทับใจตอนใดของเรื่องมากที่สุด (ให้สมาชิกได้แบ่งปัน)
- 3) ความเมตตาของบิดาในเรื่องนี้มีผลต่อชีวิตของลูกทั้งสองคนอย่างไร (ความใจดีของบิดาช่วยบรรเทาใจให้บุตรคนเล็ก และสอนบุตรคนโตมีใจกว้างต่อน้องชายของเขา)
- 4) เมื่อมีใครทำผิดต่อเรา และกลับมาขอโทษ เราจะให้อภัยแก่เขาหรือไม่ (ให้อภัย)
- 5) เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (มีเมตตาต่อผู้อื่น ให้อภัยและให้อีกาสผู้ที่ทำผิดพลาดไป เมื่อทำผิดก็ต้องรู้จักขอโทษ)
- 6) เราจะแสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องเหมือนกับพระบิดาเจ้าได้อย่างไรบ้าง (ให้สมาชิกแต่ละคนบอกคนละ 1 ประการ)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรับข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

ผู้นำ: กิจกรรม กิจเมตตาฝ่ายกายและฝ่ายจิตใจ

อุปกรณ์ บัตรคำ กิจเมตตาฝ่ายกายและกิจเมตตาฝ่ายจิตใจ สามารถตัดจากโปสเตอร์วันยุวธรรมทูต หรือทำขึ้นมาใหม่ได้

1. แบ่งสมาชิกรออกเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม
2. ให้ผู้นำหยิบบัตรคำ "กิจเมตตาฝ่ายกายและกิจเมตตาฝ่ายจิตใจ" ถามสมาชิกว่าใครทราบบ้างว่า กิจกรรม....นี้เป็นกิจกรรมเมตตาฝ่ายกายหรือฝ่ายจิตใจ กลุ่มที่ตอบได้ก่อนจะได้ 1 คะแนน และให้อีกกลุ่มยกตัวอย่างการกระทำที่ตรงกับ

กิจกรรมตามประการนั้น 1 กิจกรรม ถ้าตอบได้ก็จะได้ 1 คะแนนเช่นเดียวกัน ถ้าสมาชิกตอบไม่ได้ ให้ผู้นำช่วยยกตัวอย่างกิจกรรมที่เด็ก ๆ สามารถทำได้ ให้เด็ก ๆ ได้ทราบ

3. เล่นไปเรื่อย ๆ จนจบและสรุปคะแนนให้แต่ละกลุ่ม

4. ผู้นำสรุปกิจกรรม ให้เด็ก ๆ จดจำกิจกรรมตามฝ่ายกายและฝ่ายจิตใจ และนี่คือพันธกิจที่เราจะปฏิบัติร่วมกันตลอดปีนี้

งานเมตตาฝ่ายกาย ได้แก่ การให้อาหารแก่ผู้หิวโหย แบ่งปันน้ำแก่ผู้กระหาย ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ที่ไม่มียุ่งห่ม ให้ที่พักแก่ผู้ที่ไร้ที่อยู่อาศัย เยี่ยมผู้ป่วย เยี่ยมผู้ถูกจองจำ ฝังศพผู้ล่วงลับ

งานเมตตาฝ่ายจิต ได้แก่ สอนคนที่ไม่รู้ ให้คำแนะนำแก่ผู้สงสัย ตักเตือนคนบาป บรรเทาใจผู้ทุกข์ยาก ให้อภัยแก่ผู้กระทำผิด อดทนต่อความผิดของผู้อื่น ด้วยความเพียร และภาวนาสำหรับผู้เป็นและผู้ตาย

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกลำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นได้อย่างไรบ้างและให้แต่ละคนหาข้อปฏิบัติ คนละ 1 ประการ เช่น ใจดีต่อทุกคน แบ่งปันสิ่งของให้ผู้ที่ไม่มี มีใจกว้างต่อผู้อื่น ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนเองเท่านั้น ให้อภัยคนที่กระทำผิดพลาด ขอโทษเมื่อเราได้ทำผิดไป บรรเทาใจผู้ที่มีความทุกข์

เมื่อสมาชิกได้แสดงความเมตตาต่อผู้อื่นทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิตใจประการใด ให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจกรรมเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวาทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเงินนี้ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อาพา

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็ก ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง ในการพบกันครั้งหน้าเราจะเรียนเรื่อง การแบ่งปันอาหารแก่ผู้ที่หิวโหย ผู้นำแจ้งสมาชิกให้เตรียมอาหารแห้งมาด้วยคนละ 1 อย่างเท่าที่สามารถ เช่น มาม่า ข้าวสาร ขนม ฯลฯ

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 2 เรามีใจเมตตา ด้วยการแบ่งปันอาหารแก่เพื่อนพี่น้องที่หิวโหย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกายเรื่องการแบ่งปันอาหาร
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักว่ามนุษย์ทุกคนต้องการอาหารเพื่อมีชีวิตอยู่
3. เพื่อให้สมาชิกได้แบ่งปันอาหารแก่เพื่อนพี่น้องที่หิวโหย

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น 6:1-15
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. อาหารแห้งที่สมาชิกแต่ละคนเตรียมมา

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้กิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการแบ่งปันอาหารแก่พี่น้องที่หิวโหย โดยผ่านความเมตตาของพระเยซูเจ้า เมื่อทรงเห็นว่าประชาชนที่ติดตามพระองค์หิว พระองค์ก็ทรงเลี้ยงดูพวกเขา แต่ก่อนที่เราจะเรียนรู้ ให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนมีความตั้งใจที่จะทำกิจเมตตาอย่างไรบ้าง

2. เนือหา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้ถึงการปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายกายเรื่องการแบ่งปันอาหาร ให้ผู้นำถามถึงประสบการณ์ความหิวของสมาชิก ด้วยคำถามดังต่อไปนี้

1. เราแต่ละคนได้ทานอาหารเข้าก่อนมาโรงเรียนทุกวันหรือไม่ ถ้าไม่ได้ทาน เป็นเพราะเหตุใด
2. ใครเคยรู้สึกหิวบ้าง รู้สึกอย่างไร

ผู้นำ: มีเด็ก ๆ อีกกว่าหนึ่งแสนคนในครอบครัวยากจน ที่ไม่ได้ทานอาหารเข้า และต้องมาโรงเรียนพร้อมความหิวโหย สำหรับบางครอบครัวมีเชื้อของพวกเขาคือข้าวเปล่ากับเกลือ บางคนไม่ได้ทานทั้งอาหารเช้าและอาหารเย็น ต้องทนหิวมารอทานข้าวกลางวันที่โรงเรียนเท่านั้น เมื่อเด็ก ๆ รู้สึกหิว สมอาก็จะคิดอะไรไม่ออก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ทำให้เรียนรู้ได้ไม่ดี ในขณะที่เดียวกันมีเด็ก ๆ บางคนไม่ทานอาหารเช้า บางคนทานอาหารเหลือทิ้งซึ่งน่าเสียดาย ดังนั้น เราต้องรู้คุณค่าของอาหารและทานอาหารอย่างรู้คุณค่า รู้จักแบ่งปันอาหารให้กับเพื่อนที่ยากจน แก่พี่น้องที่หิวโหย

ผู้นำ: พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราแบ่งปันอาหาร เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้
พร้อมกันอย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2 -3 นาที

พระเยซูเจ้าทรงทำอัศจรรย์ที่วีนมบิง

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น 6:1-15

หลังจากนั้น พระเยซูเจ้าเสด็จข้ามทะเลสาบกาลิลี หรือที่เบเรียส
ประชาชนจำนวนมากตามพระองค์ไป เพราะเห็นเครื่องหมายอัศจรรย์ที่ทรงกระทำ
แก่ผู้เจ็บป่วย พระองค์เสด็จขึ้นไปยังภูเขา ประทับที่นั่นพร้อมกับบรรดาศิษย์
ขณะนั้นใกล้จะถึงวันฉลองปัสกาของชาวยิว พระเยซูเจ้าทรงเฝ้ารอพระพักตร์
ทอดพระเนตรเห็นประชาชนจำนวนมากที่มาเฝ้า จึงตรัสแก่ฟิลิปว่า "พวกเรา
จะซื้อขนมปังที่ไหนให้คนเหล่านี้กิน" พระองค์ตรัสดังนี้เพื่อทดลองใจเขา
แต่พระองค์ทรงทราบแล้วว่าทรงทำประการใด ฟิลิปทูลตอบว่า "ขนมปัง
สองร้อยเหรียญแจกให้คนละนิกก็ไม่พอ" ศิษย์อีกคนหนึ่งคือ อันดรูว์ น้องของ
ซีโมน เปโตร ทูลว่า "เด็กคนหนึ่งที่นี่มีขนมปังบาร์เลย์ห้าก้อนกับปลาสองตัว
ขนมปังและปลาเพียงเท่านี้จะพออะไรสำหรับคนจำนวนมากเช่นนี้"
พระเยซูเจ้าตรัสว่า "จงบอกประชาชนให้นั่งลงเถิด" ที่นั่น มีหญ้าขึ้นอยู่ทั่วไป
เขาจึงนั่งลง นับจำนวนผู้ชายได้ถึงห้าพันคน พระเยซูเจ้าทรงหยิบขนมปังขึ้น
ทรงขอบพระคุณพระเจ้า แล้วทรงแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่นั่งอยู่ตามที่เขาดต้องการ
พระองค์ทรงกระทำเช่นเดียวกันกับปลา เมื่อคนทั้งหลายอิ่มแล้ว พระองค์
ตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า "จงเก็บเศษขนมปังที่เหลือ อย่าให้สิ่งใดสูญหายไปเปล่า ๆ"
บรรดาศิษย์จึงเก็บเศษขนมปังบาร์เลย์ห้าก้อนที่เหลือนั้นได้สิบสองกระบุง

เมื่อคนทั้งหลายเห็นเครื่องหมายอัศจรรย์ที่ทรงทำ ก็พูดว่า "ท่านผู้นี้
เป็นประกาศกแท้ ซึ่งจะต้องมาในโลก" พระเยซูเจ้าทรงทราบว่าคนเหล่านั้น
จะใช้กำลังบังคับพระองค์ให้เป็นกษัตริย์ จึงเสด็จไปบนภูเขาตามลำพัง
อีกครั้งหนึ่ง

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1) พระเยซูเจ้าทรงรู้สึกอย่างไรเมื่อทอดพระเนตรเห็นประชาชน (ทรงสงสารพวกเขาหิวและเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง) และใครนำขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว มาถวายแด่พระเยซูเจ้า (เด็กชายคนหนึ่ง)

2) เมื่ออ่านเรื่องนี้แล้วเด็ก ๆ รู้สึกประทับใจหรือชอบตอนใดมากที่สุด (ให้สมาชิกได้แบ่งปัน)

3) ขนมปัง 5 ก้อน และปลา 2 ตัว สามารถเลี้ยงคนมากกว่าห้าพันคนได้อย่างไร (ความจริงแล้วเป็นไปได้ที่ประชาชนเดินทางโดยไม่มีอาหารติดตัวมาด้วย แต่สาเหตุที่ทำให้พวกเขาหิวนั้น เป็นเพราะไม่มีผู้ใดยอมนำอาหารออกมากิน เกรงว่าจะต้องแบ่งปันให้ผู้อื่นจนอาจมีไม่พอสำหรับตัวเอง แต่เมื่อเด็กคนหนึ่งนำอาหารของตนแบ่งปันให้ผู้อื่น พวกเขาจึงเริ่มแบ่งปันกัน พระเยซูเจ้าทรงทวีขนมปังจากความรัก และความมั่นใจของพวกเขา)

4) ในสังคมของเรา มีคนยากจน คนพิการมากมาย ที่ไม่สามารถทำมาหากินเลี้ยงตนเองได้ ถ้าไม่มีใครแบ่งปันอาหารให้ พวกเขาจะเป็นอย่างไร (พวกเขาจะต้องทนหิวอย่างทรมาณ ความอดอยากและความขาดแคลนอาจทำให้เขาต้องตายอย่างน่าสงสาร)

5) เมื่อได้เรียนเรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (ต้องแบ่งปันอาหารให้ผู้หิวโหย และละทิ้งนิสัยเห็นแก่ตัว)

6) เด็ก ๆ สามารถเลียนแบบเด็กชายคนนั้น ด้วยการถวายสิ่งใดแด่พระเจ้า ได้บ้าง (การแบ่งปันอาหารแก่เพื่อนพี่น้อง การทำบุญใส่ถุงทาน ฯลฯ)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ต่อยำให้สมาชิกรำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บถวาทาน)

หลังจากประชุมจบแล้วให้ผู้นำพาเด็ก ๆ นำอาหารแห้งที่ได้เตรียมมาไปแบ่งปันให้กับคนยากจนหรือผู้พิการที่ไม่สามารถทำงานเลี้ยงตนเองได้

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกนำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นประชาชนจำนวนมากกำลังหิวโหย พระองค์ทรงรู้สึกสงสาร ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าพวกเขาจะทำสิ่งใดเพื่อช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่มีอาหารทานได้อย่างไรบ้าง เช่น แบ่งปันขนมให้หรือแบ่งปันอาหารให้กับบุคคลที่ไม่สามารถทำงานเลี้ยงชีพของตนเองได้

เมื่อเด็กได้ทำกิจเมตตาด้วยการแบ่งปันอาหาร ให้บันทึกลงใน “สมุดบันทึกเมตตาธรรม” โดยให้พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน ๆ หรือครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาประการนี้ในช่องสุดท้าย และให้เด็ก ๆ มารายงานในสิ่งที่ได้กระทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวญาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อวาท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็ก ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ในการพบกันครั้งหน้าเราจะเรียนเรื่อง ให้น้ำแก่ผู้กระหาย ผู้นำแจ้งให้สมาชิกเตรียมน้ำดื่มมาคนละ 1 ขวด

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา
(ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 3 เรายังไฉไลเมตตา ด้วยกรแบ่งปันน้ำดื่มแก่ผู้ทีกระหาย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกายเรื่องการแบ่งปันน้ำดื่มให้แก่ผู้ทีกระหาย
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักว่ามนุษย์ทุกคนต้องการน้ำเพื่อการมีชีวิต
3. เพื่อให้สมาชิกได้แสดงความเมตตาด้วยการแบ่งปันน้ำดื่มแก่ผู้ทีกระหาย

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 10:42
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. น้ำหวานเฮลซ์บับบอย 1 เขยือก
4. แก้วน้ำพลาสติก
6. น้ำดื่มทีสมาชิกแต่ละคนเตรียมมา

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ทีหน้าอก ส้ารวมใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้ายอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาต่อผู้อื่นย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการแบ่งปันน้ำดื่มแก่ผู้ที่กระหาย ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: ถ้ามสมาธิกว่า

1. เด็ก ๆ ทราบหรือไม่ว่า แต่ละวันร่างกายของคนเราต้องการน้ำกี่แก้ว (ประมาณ 8 แก้ว)

2. ในที่นี้ไม่มีใครเคยรู้สึกกระหายน้ำบ้าง รู้สึกอย่างไร (ทรมาน)

3. ถ้าวร่างกายขาดน้ำจะเป็นอย่างไร (เมื่อร่างกายเริ่มขาดน้ำจะรู้สึกว่ามีน้ำลายแห้งและเกิดความไม่สมดุล ซึ่งการขาดน้ำจะกระตุ้นให้สมองส่วนล่างเกิดความรู้สึกกระหายน้ำ ซึ่งเป็นสัญญาณว่าร่างกายต้องการน้ำ ถ้าไม่ได้ดื่มน้ำก็จะรู้สึกเวียนศีรษะ อาจถึงกับหมดสติและเสียชีวิตได้)

ผู้นำ: จะเห็นได้ว่าน้ำมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับชีวิตเป็นอันดับ 2 รองจากออกซิเจน มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

ถ้าขาดอาหารเป็นเดือน ๆ แต่ถ้าขาดน้ำเพียง 2-3 วัน มนุษย์ก็จะตาย ทั้งนี้เพราะน้ำมีบทบาทสำคัญต่อร่างกายมนุษย์มาก ดังนั้นเมื่อใครต้องการน้ำ เราต้องแบ่งปันด้วยใจยินดี

ผู้นำ: พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราแบ่งปันน้ำดื่ม เราจะทำเรื่องราวตอนนี้อย่างไร? เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้อย่างไร? และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงียบสักครู่

พระเยซูเจ้าสอนให้เราใจเมตตา

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 10:42

พระเยซูเจ้าทรงสอนว่า “ผู้ใดให้น้ำเย็นแก่เพียงหนึ่งแก้วแก่คนใดคนหนึ่ง ในบรรดาคนธรรมดา ๆ เหล่านี้ เพราะเขาเป็นศิษย์ของเรา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้นั้นจะได้รับบำเหน็จรางวัลอย่างแน่นอน”

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1. พระเยซูเจ้าทรงสอนเราว่า จงให้สิ่งใดแก่พี่น้อง (น้ำเย็น)
2. เมื่ออ่านเรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ รู้สึกอย่างไรบ้าง (ชื่นชมยินดี)
3. เมื่อเด็ก ๆ ให้น้ำเย็นให้กับผู้ที่กระหาย จะได้รับผลอย่างไร (เราจะได้รับความสุขใจ)
4. หากว่ามีสมาชิกที่เราไม่ชอบ มาขอน้ำจากเรา หรือเมื่อเราไม่อยากจะแบ่งน้ำให้กับผู้อื่น จะทำอย่างไร (แบ่งปันน้ำดื่มให้เขา เพราะทุกสิ่งที่เราได้ทำแก่พี่น้องก็เท่ากับเราได้ทำต่อพระเยซูเจ้า)
5. เมื่อได้เรียนเรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (ดื่มน้ำให้มากขึ้นในแต่ละวัน, แบ่งปันน้ำดื่มให้แก่ผู้ที่กระหาย, มีใจกว้างต่อทุกคน)
6. เมื่อเราแบ่งปันน้ำดื่มให้แก่ผู้ที่กระหาย แสดงถึงความสัมพันธ์ของเรา กับพระเยซูเจ้าอย่างไร (เป็นการแสดงความมีน้ำใจของเรา และเป็นพยานว่าเราเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกนำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

ผู้นำ: ให้สมาชิกเล่นเกม อะฮ่า...ชื่นใจจัง

อุปกรณ์ 1. น้ำหวานเฮลซ์บลูบอย 2. เขี่ยอก 3. แก้วน้ำพลาสติก

ดำเนินการ

1. แบ่งสมาชิกออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน แล้วให้ทุกคนในกลุ่ม นับ 1, 2, 3... แล้วจำหมายเลขของตนไว้ เมื่อผู้นำให้สัญญาณ และผู้นำเรียก หมายเลขใด ให้หมายเลขนั้นจากทั้ง 2 กลุ่ม วิ่งไปหยิบแก้วน้ำ ใครคว้าแก้วน้ำได้ก่อน ก็จะได้ตักน้ำหวาน โดยฝ่ายตรงข้ามจะต้องรินน้ำหวานให้เพื่อนที่ได้แก้วน้ำตัก

2. ให้สมาชิกเล่นไปเรื่อย ๆ จนน้ำหวานหมดเขี่ยอก หรือจนถึงเวลาที่เหมาะสม ถือว่าจบเกม

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกนำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

“ผู้ใดให้น้ำเย็นแม้เพียงหนึ่งแก้วแก่คนใดคนหนึ่งในบรรดาคนธรรมดา ๆ เหล่านี้ เพราะเขาเป็นศิษย์ของเรา ผู้นั้นจะได้รับบำเหน็จรางวัลอย่างแน่นอน” ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่า จะนำน้ำตักที่แต่ละคนเตรียมมานี้ไปมอบให้กับใครบ้าง และเมื่อเด็กได้แบ่งปันน้ำตักให้แก่เพื่อน ๆ หรือปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายกาย และฝ่ายจิตตลอดปีนี้ ให้บันทึกลงใน “สมุดบันทึกเมตตาธรรม” โดยให้พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน ๆ หรือครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาประการนี้ ในช่วงสุดท้าย และให้เด็ก ๆ มารายงานในสิ่งที่ได้กระทำให้การพบปะครั้งต่อไป

เก็บผลงาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเป็นนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อาหาร

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็กให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาคควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 4 เรายังเฝ้าเมตตาด้วยการแบ่งปันเสื้อผ้า

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการแบ่งปันเสื้อผ้า
2. เพื่อให้สมาชิกมีใจกว้างไม่หวงแหนเสื้อผ้าที่ตนมีให้กับผู้ที่ต้องการ หรือไม่มีนุ่งห่ม
3. เพื่อให้สมาชิกได้แสดงความเมตตาด้วยการแบ่งปันเสื้อผ้าของตน แก่เด็ก ๆ ที่ยากจน

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 3:10-11
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. กระดาษขาวขนาด 15 x 15 เซนติเมตร เท่าจำนวนสมาชิก

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือ ไว้ที่หน้าอก สำนวณใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการแบ่งปันเสื้อผ้า
ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนมีความตั้งใจ
จะทำกิจเมตตาอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: วันนี้มีเรื่องอยากเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เรื่องนี้เป็นเรื่องของสองพี่น้อง
ผู้นำสงสาร

เด็กชายเอเดนและเด็กชายอาดัมเป็นพี่น้องกัน ทั้งสองเรียนในโรงเรียน
เดียวกัน เด็กชายเอเดนเรียนอยู่ระดับชั้น ป.2 ส่วนเด็กชายอาดัมเรียนอยู่ระดับ
ชั้น ป.1 เด็กชายทั้งสองไม่เคยมาโรงเรียนด้วยกัน เมื่อคนหนึ่งมาเรียน อีกคนหนึ่ง
ก็จะขาดเรียน เป็นเช่นนี้ตั้งแต่เปิดเรียน เมื่อผ่านไปหลายสัปดาห์ คุณครูและ
เพื่อน ๆ ก็สงสัยว่าเพราะเหตุใดเอเดนและอาดัมจึงไม่สามารถมาโรงเรียนทุกวัน
ได้ทั้งสองคน ดังนั้น คุณครูประจำชั้นของเอเดนและอาดัมจึงเดินทางไปที่บ้าน
ของเด็กทั้งสอง และได้ทราบว่าเอเดนและอาดัมอาศัยอยู่กับยาย ซึ่งมีฐานะ
ยากจน พ่อแม่ของพวกเขาทำงานที่ต่างจังหวัด เพื่อหาเงินมาจ่ายค่าเล่าเรียน
ของเด็กทั้งสอง ส่วนสาเหตุที่เด็กทั้งสองคนไปโรงเรียนพร้อมกันไม่ได้นั้นก็
เพราะว่า พวกเขามีชุดนักเรียนเพียงชุดเดียว จึงต้องสลับกันใส่และสลับกัน
ไปโรงเรียน เมื่อคนหนึ่งไปโรงเรียนอีกคนหนึ่งก็ต้องอยู่บ้าน และช่วยยายหาผัก

หาปลามาขาย เพื่อจะได้มีเงินสำหรับซื้ออาหาร เมื่อคุณครูทราบดังนี้แล้ว จึงเข้าใจและกลับไปรายงานให้ผู้อำนวยการโรงเรียนทราบ และหาทางช่วยเหลือ เด็กชายทั้งสองต่อไป

1. เมื่อฟังเรื่องนี้จบแล้วเด็ก ๆ รู้สึกอย่างไร
2. ถ้าเด็ก ๆ เป็นเด็กชายเอเดนหรือเด็กชายอาดัม จะทำอย่างไร
3. ถ้าเด็ก ๆ เป็นเพื่อนของเด็กชายทั้งสอง จะทำอย่างไร
4. ในที่นี้มีใครมีชุดนักเรียน หรือเสื้อผ้าที่ใส่ไม่ได้แล้วหรือไม่ได้ใช้แล้ว ยังเก็บไว้หรือไม่
5. ในที่นี้ใครที่ไม่มีโอกาสใส่ชุดนักเรียนใหม่ เพราะต้องใส่ชุดนักเรียน ต่อจากพี่ของตนบ้าง

ผู้นำ: เสื้อผ้ามีความสำคัญใช้เพื่อปกปิดร่างกาย ให้ความอบอุ่น เพื่อป้องกัน แสงแดด ป้องกันอันตรายจากสัตว์และแมลง แต่เด็ก ๆ ทราบหรือไม่ว่า ในประเทศไทยยังมีเด็กจำนวนมากที่ไม่มีชุดนักเรียนสำหรับใส่ไปโรงเรียน หลายโรงเรียนต้องกำหนดให้นักเรียนใส่ชุดนักเรียนในวันจันทร์เพียงวันเดียว เพราะนักเรียนแต่ละคนมีชุดนักเรียนเพียงชุดเดียว ยิ่งกว่านั้นชุดนักเรียนที่เด็ก แต่ละคนใส่มาในวันจันทร์ก็ไม่เหมือนกัน เนื่องจากได้รับบริจาคมาจากต่างที่กัน ดังนั้นหากว่าเรามีชุดนักเรียนหลายชุดก็สามารถแบ่งปันให้กับเพื่อนที่ไม่มี หรือส่งไปบริจาคมูลนิธิกระจกเงาได้ (มูลนิธิกระจกเงา คือ องค์กรพัฒนาเอกชน ที่ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม ได้แก่ งานด้านสิทธิมนุษยชน งานด้านสื่อและ เทคโนโลยีสารสนเทศ งานพัฒนาอาสาสมัครและการแบ่งปันทรัพยากร เพื่อเพิ่ม ศักยภาพในการเรียนรู้และการดำรงชีวิต) และใครที่ต้องใส่ชุดนักเรียนเก่าของพี่ หรือได้รับมาจากพี่หรือเพื่อน ก็ไม่ต้องเสียใจเพราะชุดนักเรียนใหม่หรือเก่า ไม่สำคัญเท่าเมื่อเราไปโรงเรียนและตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด

ผู้นำ: ในอดีตชาวอิสราเอลได้ถามนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างว่าพวกเขาต้อง ทำอย่างไรเพื่อให้รอดพ้นจากการลงโทษจากพระเจ้า เราจะอ่านเรื่องราว ตอนนี้กัน ให้สมาชิกอ่านพระวาสารตอนนี้พร้อมกันอย่างช้า ๆ และเมื่ออ่าน จบแล้วให้เงียบสัก 2 -3 นาที

การเทศน์สอนของยอห์นผู้ทำพิธีล้าง

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 3:10-11

เมื่อประชาชนถามยอห์นว่า “เราจะต้องทำอะไร” เขาก็ตอบว่า “ใครมีเสื้อสองตัว จงแบ่งตัวหนึ่งให้กับคนที่ไม่มี คนที่มีอาหาร ก็จงทำเช่นเดียวกัน”

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

1. ยอห์นผู้ทำพิธีล้าง บอกประชาชนว่าจะต้องทำอะไร (ใครมีเสื้อสองตัว จงแบ่งตัวหนึ่งให้กับคนที่ไม่มี คนที่มีอาหาร ก็จงทำเช่นเดียวกัน)

2. เพราะเหตุใดประชาชนจึงถามยอห์นว่าพวกเขาจะต้องทำอะไร (กลัวการลงโทษ เพราะเขาประพาศิตนไม่ดี คือไม่แบ่งปันสิ่งที่มีให้ผู้ที่ขาดแคลน เอารัดเอาเปรียบคนยากจน ทำงานไม่เต็มที่ ไม่พอใจในค่าจ้างของตน)

3. “ใครมีเสื้อสองตัว จงแบ่งตัวหนึ่งให้กับคนที่ไม่มี คนที่มีอาหารก็จงทำเช่นเดียวกัน” มีความหมายว่าอย่างไร (หมายถึง ใครมีสิ่งใดก็จงแบ่งปันให้แก่ผู้ที่ไม่มี)

4. ถ้าเด็ก ๆ ไม่แบ่งปันเสื้อผ้าแก่ผู้ที่ไม่มีจะเกิดผลอย่างไร (เด็กหลายคน ก็จะไม่มีโอกาสไปโรงเรียน บางคนอาจเจ็บป่วยเพราะไม่มีเสื้อผ้าสำหรับนุ่งห่ม และพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย หากผู้ใดมีสิ่งของเสื้อผ้ามากเกินไป ในขณะที่ผู้อื่นยังขาดแคลนหรือไม่มี)

5. เมื่อได้เรียนเรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (แบ่งปันเสื้อผ้าที่มีให้แก่ผู้ที่ไม่มี บริจาคเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใช้หรือใส่ไม่ได้แล้ว)

6. เด็ก ๆ จะต้องทำอย่างไรให้สมกับการเป็นคริสตชน เป็นลูกของพระเจ้า (เราจะต้องแบ่งปันเสื้อผ้าหรือสิ่งของแก่ผู้ที่ไม่มี และไม่เก็บสิ่งใดไว้มากเกินไป ในขณะที่เพื่อนพี่น้องคนอื่น ๆ ยังขาดแคลนหรือไม่มี)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บอุทาน)

1. แจกกระดาษสีขนาด 15 x 15 เซนติเมตรให้เด็ก ๆ คนละ 1 แผ่น
2. พับกระดาษด้านทแยงมุมเป็นรูปสามเหลี่ยมแล้วคลี่
3. พับมุมกระดาษทั้งสี่ลงมาตรงกลางให้มุมทั้งสี่ชนกันพอดี
4. พับกระดาษด้านข้างทั้งซ้ายและขวาเข้ามาตรงกลางให้ชนกันพอดีเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
5. พับขอบบนของกระดาษไปด้านหลังเล็กน้อย
6. พับมุมด้านบนด้านซ้ายและขวาลงมาเพื่อเป็นปกเสื้อ
7. จับปลายกระดาษด้านล่างเปิดออกไปด้านข้าง
8. ให้มุมสามเหลี่ยมด้านบนชนกันในระดับ 1 ใน 3
9. พับปลายกระดาษขึ้นมาสอดไว้ที่ปลายปกเสื้อจะได้กระดาษรูปเสื้อที่เสร็จสมบูรณ์
10. หลังจากนั้น ให้สมาชิกเขียนคำภานาสำหรับผู้ที่ไม่มืเสื้อผ้าหรือเครื่องนุ่งห่มบนตัวเสื้อ และให้แต่ละคนอ่านในช่วงภาวนาปิดการประชุม

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกรำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะแสดงกิจเมตตาเรื่องการแบ่งปันเสื้อผ้าอย่างไรบ้าง โดยให้แต่ละคนหาข้อปฏิบัติ คนละ 1 ประการ เช่น นำเสื้อผ้าที่ตนไม่ได้ใส่หรือไม่ได้ใช้แล้วมาแบ่งปันให้เพื่อนที่ต้องการเสื้อผ้า หรือส่งไปบริจาคกับศูนย์สังคมพัฒนา มูลนิธิกระจกเงา หรือให้เด็กยากจนในหมู่บ้านก็ได้

เมื่อสมาชิกได้กระทำกิจเมตตาเรื่อง การแบ่งปันเสื้อผ้าให้ “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้โอวาท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็กให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 5 เรามิใช่เมตตาดุขทรงอยู่คนเดียวคนเดียวที่ไร้บ้าน

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้งานกิจกรรมตามฝ่ายกาย เรื่องการช่วยเหลือบุคคลที่ไร้บ้าน
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักรู้และยอมรับว่าบุคคลไร้บ้านไม่ใช่บุคคลไร้ค่า
3. เพื่อให้สมาชิกจะได้แสดงความช่วยเหลือบุคคลไร้บ้านด้วยใจยินดี

อุปกรณ์

1. ข้อความพระคัมภีร์จากหนังสือประกาศกอิสยาห์ 58:7-10
2. แผ่นบทบาทนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. คลิป Penguin Homeless 2: ทำไมถึงไร้บ้าน ดาวโหลดได้ที่
<https://www.youtube.com/watch?v=hbvDYxWNUQE>
4. หนูน้อยอเมริกันวัย 9 ขวบ สร้างที่พักให้คนไร้บ้าน ดาวโหลดได้ที่
<https://www.youtube.com/watch?v=hAtNy101dDY>
5. เนื้อเพลง ฉันจะรักทุกคนในบ้าน
6. ซีดีเพลงประกอบการสอนคุณธรรม ชุด “เด็กดี”
7. เครื่องเล่นเพลง

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจกรรม

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตายอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการช่วยเหลือบุคคลที่ไร้บ้าน
ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนได้
ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: ถามสมาชิกดังนี้

1. เมื่อพูดถึงคนไร้บ้าน เด็ก ๆ คิดถึงอะไร (คนแต่งตัวซ่อมซ่อม คนสกปรก
คนเก็บขยะ พอเหนื่อยก็นอน ขอดทาน)

2. เด็ก ๆ คิดว่าคนไร้บ้านมาจากไหน ทำไมจึงไร้บ้าน (ขี้เกียจ ไม่ทำงาน
ไม่มีเงิน ไม่มีบ้าน ไม่มีคนดูแล ถูกทอดทิ้ง)

ผู้นำ: เรามาดูกันว่าคนไร้บ้านคือใคร สาเหตุใดที่ทำให้เขาไร้บ้าน ให้ผู้นำ
เปิดวีดิทัศน์ Penguin Homeless 2 : ทำไมถึงไร้บ้าน ให้สมาชิกดู หากไม่สามารถ
ใช้วีดิทัศน์ได้ให้หาภาพ “คนไร้บ้าน” มาให้สมาชิกดูแทนได้

ผู้นำ: คนไร้บ้าน คือ คนไม่มีบ้านให้พักอาศัย ใช้ชีวิตอยู่ในที่สาธารณะ เช่น สะพานลอย ริมฟุตบาท สนามหลวง สาเหตุของการไร้บ้านก็มีเหตุผลต่างกัน เช่น ตกงาน มีปัญหาครอบครัว บางคนมาหางานทำ อาชีพของคนไร้บ้านเป็นอาชีพที่ลงทุนน้อย ใช้แรงงานเป็นหลัก เช่น เชื้อนผัก เป็นแม่บ้าน แจกใบปลิว ขายพวงมาลัย ทำให้มีรายได้น้อย ต้องพยายามดิ้นรนเอาชีวิตรอดเป็นวัน ๆ ไป ทำให้ไม่สามารถเช่าบ้านพักได้

เด็ก ๆ ต้องเรียนรู้และเข้าใจ “คนไร้บ้าน” ให้ถูกต้อง และต้องตระหนักอยู่เสมอว่า **คนไร้บ้านไม่ใช่คนไร้ค่า** พวกเขาควรได้รับโอกาสเท่าเทียมกับคนอื่น แต่ในปัจจุบัน “คนไร้บ้าน” ก็ยังถูกละเลยจากคนในสังคม เป็นต้น ในสังคมเมือง พวกเขาอาศัยอยู่ในที่สาธารณะ แต่กลับไม่ได้รับความใส่ใจ และถูกละเลยจากเพื่อนมนุษย์อย่างเคยชิน แต่พระเจ้าทรงมีพระทัยเมตตากรุณา ทรงปรารภให้เราต้อนรับคนไร้ที่อยู่อาศัยเข้ามาในบ้าน เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้อย่างไร ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้อย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงยบัสักครู้

หนังสือประกาศกอิสยาห์ 58:7-10

พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า “แบ่งปันอาหารกับผู้หิวโหย นำคนยากจนไร้ที่อยู่อาศัยเข้ามาในบ้าน ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ที่ท่านเห็นว่าไม่มีเสื้อผ้าสวม และไม่หันหน้าหนีจากญาติพี่น้อง แล้วความสว่างของท่านจะขึ้นมาเหมือนรุ่งอรุณ แผลของท่านจะหายอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมจะเดินนำหน้าท่าน และพระสิริรุ่งโรจน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะเดินตามท่าน ท่านจะทูลขอ และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบ ท่านจะร้องขอความช่วยเหลือ และพระองค์จะตรัสว่า “เราอยู่ที่นี่” ถ้าท่านจะเลิกข่มเหงผู้อื่น เลิกชี้หน้ากล่าวหาและพุดร้ายต่อเขา ถ้าท่านแบ่งอาหารให้แก่คนหิว และตอบสนองความต้องการของผู้มีทุกข์ ความสว่างของท่านจะปรากฏขึ้นในความมืด และความมืดของท่านจะเป็นเหมือนเวลากลางวัน”

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1. พระเจ้าบอกเราให้ทำอะไร (แบ่งปันอาหารกับผู้หิวโหย ให้ที่อยู่อาศัย แก่คนไร้บ้าน ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ไม่มีเสื้อผ้าสวม และไม่หันหน้าหนีจากญาติพี่น้อง ที่ต้องการความช่วยเหลือ ไม่กล่าวว่าร้ายต่อกัน)

2. เมื่อได้เรียนรู้ถึงชีวิตของ “คนไร้บ้าน” เด็ก ๆ รู้สึกอย่างไร (เข้าใจ เห็นอกเห็นใจ สงสาร อยากช่วยเหลือ)

3. สิ่งที่ “คนไร้บ้าน” ควรได้รับคืออะไร (สิทธิขั้นพื้นฐาน ได้รับการคุ้มครองให้ปลอดภัย ได้รับการตอบสนองตามความต้องการขั้นพื้นฐานของชีวิต ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย)

4. เราทุกคนควรปฏิบัติต่อ “คนไร้บ้าน” อย่างไร (ทุกชีวิตล้วนมีคุณค่า ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อการดำรงชีวิตอยู่เป็นพิเศษ จากผู้อื่น เช่น คนพิการ คนชรา ฯลฯ ดังนั้นทุกคนควรปฏิบัติต่อบุคคลด้วยโอกาสให้ความสำคัญ ให้โอกาส และให้ความช่วยเหลือตามสมควร เพื่อให้ทุกชีวิต มีความเท่าเทียมกันมากที่สุด)

5. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองในเรื่องใดบ้าง (ไม่รังเกียจคนไร้บ้าน ต้อนรับคนไร้บ้าน สนใจต่อความต้องการ ความทุกข์ยาก ความขาดแคลนในชีวิตของผู้ยากไร้)

6. เราสามารถแสดงความรักต่อพระเจ้าผ่านทาง “คนไร้บ้าน” ได้อย่างไร (ต้อนรับเขาด้วยอัธยาศัยไมตรี มอบความรัก ความปรารถนาดี แบ่งปันอาหาร พุดคุยกับเขา)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ต่อย้าให้สมาชิกนำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บอุทาน)

ผู้นำ: วันนี้เราเรียนรู้เรื่อง “คนไร้บ้าน” วันนี้เราจะเล่นเกมเก๋ากี้พิเศษ เพื่อเราจะได้เข้าใจความรู้สึกของ “คนไร้บ้าน” มากยิ่งขึ้น

อุปกรณ์ เครื่องเล่นเพลง / เพลง / แก้ว

วิธีเล่น จัดแก้วที่มีจำนวนน้อยกว่าเด็ก ๆ 1 ตัว แล้วให้สมาชิกยืนเป็นวงกลม ล้อมแก้ว เมื่อได้ยินเสียงเพลงให้ผู้เล่นเดินไปรอบวงพร้อมกับเดินไปด้วยให้เข้าจังหวะเพลง เมื่อเพลงหยุด สมาชิกต้องรีบนั่งลงบนแก้ว ผู้ใดที่ไม่มีที่นั่งต้องลงไปนั่งที่พื้น จากนั้นให้คุณครูตั้งแก้วออกไป 1 ตัวและเล่นต่อไปจนกระทั่งเหลือผู้เล่นคนสุดท้ายเป็นผู้ชนะ เมื่อจบเกมแล้วสรุปกิจกรรมว่า ถ้าเปรียบแก้วเป็น บ้าน แล้วสมาชิก ไม่มีบ้านให้อาศัย ให้นั่งเล่น สมาชิกจะรู้สึกเมื่อย ไม่สะดวกสบาย เช่นกัน คนไร้บ้านที่ไม่มีที่อยู่อาศัยก็ต้องอยู่อย่างลำบาก

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกรับทราบความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำ: เด็ก ๆ อาจจะคิดว่าเด็กคงไม่สามารถช่วยเหลือคนไร้บ้านได้ แต่ความจริงแล้ว เด็กก็สามารถช่วยเหลือคนไร้บ้านได้ ให้สมาชิกได้ดูแบบอย่างของหนูน้อยอเมริกันวัย 9 ขวบ ชื่อ เฮลีย์ พอร์ต เธอได้สร้างที่พักให้คนไร้บ้าน เปิดวิดิทัศน์ ให้เด็ก ๆ ดู หากไม่สะดวกในการใช้วิดิทัศน์ ให้ใช้การเล่าเรื่องให้สมาชิกฟังแทน

ด.ญ. เฮลีย์ พอร์ต มีอายุเพียง 9 ขวบ เธอเห็นคนไร้บ้านคนหนึ่ง ในละแวกชุมชน จึงถามนางมิแรนดาแม่ของเธอ ว่าเธอจะช่วยเขาได้หรือเปล่า แม่ของเธอไม่ปฏิเสธ

ดังนั้นนางมิแรนดาและ ด.ญ.เฮลีย์ จึงมุ่งหน้าไปยังศาลาว่าการเมือง เพื่อถามเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการสร้างที่อยู่ให้คนเหล่านี้ ซึ่งทางเมืองแนะนำว่า สามารถใช้ที่ว่างของโบสถ์ได้ และหากใช้เงินทุนของครอบครัว เพียงอย่างเดียวคงไม่สำเร็จแน่นอน นางมิแรนดาจึงช่วยลูกสาวของเธอสร้างแคมเปญระดมทุนเป็นจำนวนเงิน 1,000 ดอลลาร์ หรือราว 33,000 บาท ในเว็บไซต์โกฟนด์ มีชาวเน็ตหลายคนไม่เพียงแต่ช่วยบริจาคเงิน บางส่วนยังสนับสนุนเป็นอุปกรณ์ในการก่อสร้าง และชื่นชมพวกเธออีกด้วย ด้านคุณพ่อนายเคเวนทิน กล่าวว่า ความเอื้อเฟื้อของภรรยาและลูกสาวอาจเป็นเรื่องแปลกสำหรับคนอื่น แต่มันคือตัวตนของทั้ง 2 คน และสิ่งที่เขาทำได้ในฐานะพ่อคือการสนับสนุนลูกให้ทำในสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะช่วยเหลือและให้การต้อนรับคนไร้บ้านได้อย่างไร เช่น นำสิ่งของที่จำเป็นไปมอบให้ ช่วยบริจาคเงินเพื่อซื้อสิ่งของที่จำเป็น แบ่งปันอาหาร ปลุกผักให้เขามาเก็บไปกินได้ หรือการเชิญเขามานั่งพักในบ้าน และเมื่อเด็ก ๆ ปฏิบัติกิจเมตตาต่อคนไร้ที่อยู่อาศัยแล้วให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวณ (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวณเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวณของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวณเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวณเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อาพา

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขามาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็ก ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 6 เรามิได้เมตตาต่อกันเกินไปเลย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องเยี่ยมผู้ป่วย
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ป่วย
3. เพื่อให้สมาชิกสวดภาวนาให้ ไปเยี่ยมเยียน และให้กำลังใจผู้ป่วย

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 5:17-20
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. เรื่อง สูดยออดเพื่อนซี้! วัย 8 ปี ทำหนังสือขายช่วยรักษาเพื่อนที่ป่วย

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการไปเยี่ยมผู้ป่วย ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: ถ้ามสมาชิกว่า

1. ใครเคยป่วยบ้าง ป่วยเป็นอะไร
2. ใครเคยไปเยี่ยมผู้ป่วยที่โรงพยาบาลบ้าง รู้สึกอย่างไร
3. ใครเคยไปเยี่ยมคนป่วยที่อยู่ตามบ้านบ้าง รู้สึกอย่างไร
4. ใครเคยช่วยดูคนป่วย หรือเพื่อนที่ป่วยบ้าง รู้สึกอย่างไร

ผู้นำ: คนป่วยทุกคนต้องการหมอ ต้องการการรักษา แต่คนป่วยยังต้องการกำลังใจ ต้องการความช่วยเหลือ วันนี้มีเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมาเล่าให้ฟัง เป็นเรื่องราวความรักของเพื่อนชื่อ โจนาห์ และดีแลน เด็กใจบุญน้ำใจงามอายุน้อยที่สุด ดีแลนและโจนาห์กลายมาเป็นเพื่อนกันตั้งแต่พวกเขาเข้าเรียนเตรียมอนุบาล อายุได้เพียง 1-2 ขวบ จนเมื่ออายุได้ 3 ขวบ พวกเขาทั้งสองก็กลายเป็นคู่ที่แยกกันไม่ออกไปซะแล้ว โจนาห์ ป่วยเป็นโรคทางพันธุกรรมประเภท 1B ซึ่งไกลโคเจนในร่างกายไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเป็นกลูโคสได้เอง ทำให้ตับม้ามโตผิดปกติ กล้ามเนื้ออ่อนแรง เป็นตะคริวบ่อยครั้ง ทำให้โจนาห์ ต้องกินยาเพื่อบรรเทาความเจ็บป่วยไปก่อน เพราะยังไม่มียาตัวใดรักษาโรคนี้ให้หายได้

และเด็กที่เป็นโรคนี้ก็มีโอกาสที่จะรอดชีวิตน้อยมาก แต่ดีแลน เพื่อนซี้ของเขา ก็ไม่ยอมแพ้ เขาใช้เวลาเขียน-วาดรูป ทำหนังสือชื่อว่า “Chocolate Bar” ขึ้นมา โดยมีเพื่อน ๆ และพ่อแม่ช่วยกัน หลังจากนั้นพวกเขาก็ได้ไปขอความช่วยเหลือจากสำนักพิมพ์เพื่อขอพิมพ์หนังสือ ออกขายกว่า 200 เล่ม ขายในโรงเรียน และนำเงินมาช่วยรักษาเพื่อนของเขา โจนาห์! และในเวลา 2-3 ชั่วโมง พวกเขาขายหนังสือได้เกือบ 2 แสนบาท หลังจากนั้นพวกเขาก็สร้างหน้าเพจ ในเฟสบุ๊กและเว็บไซต์ขึ้นมา ทำให้หลาย ๆ คน เริ่มรู้จักและได้ยินเกี่ยวกับ หนังสือ “Chocolate Bar” เล่มนี้ พวกเขาต้องการช่วยเหลือและอยากเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของ Dylan’s Magic เช่นเดียวกัน ภายใน 6 เดือน “Chocolate Bar” สามารถหาทุนได้มากกว่า \$ 200,000 (ราว 6 ล้าน 4 แสนบาท) และในปัจจุบัน มีรายได้มากกว่า \$ 800,000 (ราว 25 ล้าน 6 แสนบาท) นอกจากการทำหนังสือ “Chocolate Bar” แล้ว ก็ยังมีเพื่อน ๆ อีกหลายคน ช่วยกันหาเงินช่วยโจนาห์ด้วย เช่น ทำคุกกี้และเค้กขาย ดีแลนและโจนาห์ได้รับรางวัลจากมหาวิทยาลัยฟลอริดา “The first ever Young Philanthropist of the Year award” (เด็กใจบุญ น้ำใจงาม อายุน้อยที่สุดแห่งปี (ที่มา teen.mthai.com))

ผู้นำ: ถ้ามองกลับมาได้ฟังเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (ให้สมาชิกได้แบ่งปันความรู้สึก) เพื่อนแท้ เพื่อนที่คอยช่วยเหลือเพื่อนในยามเจ็บป่วยนั้นได้เกิดขึ้น ตั้งแต่สมัยพระเยซูเจ้าแล้ว เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้อย่างไร ขอให้สมาชิก อ่านพระวาจาตอนนี้อย่างใจ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงิบปลื้ม

พระเยซูเจ้าทรงรักษาคนอัมพาต

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 5:17-20

วันหนึ่ง ขณะที่พระเยซูเจ้ากำลังทรงสั่งสอน บรรดาชาวฟาริสีและนักกฎหมาย ซึ่งมาจากทุกหมู่บ้านในแคว้นกาลิลีและจากกรุงเยรูซาเล็มนั่งอยู่ที่นั่นด้วย พระเจ้าประทานพระอานุภาพให้พระเยซูเจ้าทรงรักษาโรคได้ขณะนั้น มีผู้หาม

คนอัมพาตนอนบนแคร่เข้ามา พยายามหาช่องนำคนอัมพาตมาวางไว้เฉพาะพระพักตร์ แต่เมื่อหาช่องนำคนอัมพาตเข้ามาไม่ได้เพราะมีคนมาก เขาจึงขึ้นไปบนหลังคา แล้วหย่อนคนอัมพาตนั้นพร้อมทั้งที่นอนลงไปตามช่องกระเบื้องตรงกลางห้องเฉพาะพระพักตร์ของพระเยซูเจ้า เมื่อพระองค์ทรงเห็นความเชื่อของเขาเหล่านั้น จึงตรัสว่า “เพื่อนเอ๋ย บาปของท่านได้รับการอภัยแล้ว”

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1. เพื่อนของผู้ที่เป็นอัมพาตช่วยเหลือเพื่อนของเขาอย่างไร (ห้ามคนอัมพาตนอนบนแคร่ หาช่องทางนำคนอัมพาตมาหาพระเยซูเจ้า แต่มีคนจำนวนมาก พวกเขาจึงขึ้นไปบนหลังคาแล้วหย่อนคนอัมพาตนั้นพร้อมทั้งที่นอนลงไปตามช่องกระเบื้องตรงกลางห้อง)
2. เมื่ออ่านเรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ รู้สึกอย่างไรบ้าง (ซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อน)
3. การช่วยเหลือผู้ป่วย มีความสำคัญและความจำเป็นหรือไม่ อย่างไร (มีความสำคัญเพราะคนป่วยต้องการคนช่วยเหลือ บางคนอาจช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เราจึงจำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแล ช่วยเหลือผู้ป่วยทุกคน)
4. ถ้าคนป่วยไม่ได้รับการช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่จะเป็นอย่างไร (มีความทุกข์ มีความลำบาก เพราะอาจจะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ อาจท้อแท้และอาจมีอันตรายแก่ชีวิตได้)
5. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (ไม่ละเลยต่อผู้ป่วย ต้องเอาใจใส่ หาทางช่วยเหลือ ช่วยดูแลและให้กำลังใจ)
6. การช่วยเหลือผู้ป่วยจะทำให้เรามีจิตใจเหมือนกับพระเยซูเจ้าได้อย่างไร (เป็นผู้มีใจอ่อนโยน เปี่ยมด้วยความเมตตาสงสารเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

ร้องเพลงประกอบท่าทาง (ทำนองยินดีไม่มีปัญหาฮัสนี-วสันต์)

ครับ สวัสดิ์ครับ หนูเป็นเด็กดีไม่มีปัญหา

คะ สวัสดิ์คะ หนูเป็นเด็กดีไม่มีปัญหา

ตา หู จมูก ปาก ตา หู จมูก ปาก ตา หู จมูก ปาก ตา

ผู้นำ: เด็ก ๆ คงคิดว่าตนเองคงไม่สามารถช่วยแบกผู้ป่วยไปหาพระเยซูเจ้าได้
แต่ท่านนักบุญคามิลโลได้ให้คำแนะนำในการดูแลผู้ป่วยว่าเด็กสามารถ

ใช้ดวงตาของเด็ก ๆ คอยสอดส่องว่าผู้ป่วยขาดสิ่งใด หรือต้องการสิ่งใด

ใช้หูของเด็ก ๆ ในการฟังคำขอร้อง และความต้องการของผู้ป่วย

ให้มือของเด็ก ๆ ยื่นออกไปช่วยเหลือเท่าที่เราจะทำได้

ให้ปากของเด็ก ๆ ยิ้มแย้มให้กำลังใจผู้ป่วยทุกคน ให้มีความหวัง

ให้จิตใจของเด็ก ๆ ร่าเริง เบิกบานและภาวนาเพื่อพวกเขาด้วยหัวใจ
ที่เปี่ยมด้วยความรัก

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกรำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะช่วยเหลือผู้ป่วยในบ้าน ในชุมชนของตน
ได้อย่างไร เช่น ไปเยี่ยมเยียน ให้กำลังใจ ดูแลเอาใจใส่ หรือช่วยสวดภาวนาให้

เมื่อสมาชิกได้ปฏิบัติกิจเมตตาต่อผู้ป่วยแล้ว ให้บันทึกลงสมุด “บันทึก
เมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรอง
การปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่
ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเป็นนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเป็น และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อาพา

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขามาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็ก ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 7 เราได้ไถ่เมตตาต่อผู้ทุกข์ในที่สุดแล้วใช่ไหม

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการไปเยี่ยมผู้ถูกจองจำ
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงความยากลำบากของผู้ถูกจองจำ
3. เพื่อให้สมาชิกภาวนาให้และเขียนบัตรอวยพรส่งกำลังใจให้ผู้ถูกจองจำ

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 25:31-40
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. ประสพการณ์ชีวิตจริงของ "ธันดดา สว่างเดือน"
4. บทภาวนาเพื่อผู้ทำงานสงเคราะห์ผู้ต้องขังและผู้ต้องขังตามจำนวนสมาชิก

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก ลำรวมใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการเยียมผู้ถูกจองจำ ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: ถ้ามสมาชิกว่า

1. ใครเคยเข้าห้องน้ำแล้วออกไม่ได้บ้าง รู้สึกอย่างไร
2. ใครเคยถูกทอดทิ้งให้อยู่คนเดียว ไม่มีใครพูดด้วยบ้าง รู้สึกอย่างไร
3. ใครเคยถูกทำโทษ เช่น ห้ามออกจากบ้าน ห้ามใช้โทรศัพท์ ห้ามดูทีวี รู้สึกอย่างไร
4. ใครเคยไปเยี่ยมญาติที่ถูกขังอยู่ในเรือนจำบ้าง

ผู้นำ: "เรือนจำ" คือสถานที่คุมขังกับผู้กระทำความผิดกฎหมาย ผู้ต้องขังจะถูกตัดขาดจากโลกภายนอก ครอบครัวญาติพี่น้อง เรามาเรียนรู้ความรู้สึกของนักโทษเมื่อมีใครมาเยี่ยม พวกเขาารู้สึกอย่างไร

ผู้ถูกจองจำคนหนึ่งชื่อ ธนิตดา สว่างเดือน ได้เขียนหนังสือแบ่งปันตอนหนึ่งว่า "ในวันที่มูลนิธิคริสเตียนเข้ามามอบความสุขด้วยการร้องเพลงและ

แสดงละครให้เราดู พร้อมทั้งนำของใช้ที่จำเป็นมาแจกให้เราแบบฟรี ๆ มีเงื่อนไขว่า ให้เฉพาะนักโทษไร้ญาติเท่านั้น ซึ่งได้แก่ ยาสีฟัน สบู่ ยาสระผม ครีมนวดผม ของเหล่านี้มีคุณค่าและมีความหมายอย่างยิ่งสำหรับนักโทษไร้ญาติ ไร้กำลังทรัพย์ วันนั้นนักโทษที่ไร้ญาติถึงกับปลาบปลื้มตื่นตัน ถึงแม้ว่าญาติพี่น้องจะหนีหายและทอดทิ้งพวกเราไป แต่อย่างน้อยก็ยังมีสังคมบางกลุ่มพร้อมจะให้อภัย ให้โอกาสและไม่ทอดทิ้งพวกเรา เพียงแค่นี้ก็เป็นกำลังใจให้นักโทษหลายคนเกิดความรู้สึกสำนึกผิดและคงไม่หวนกลับไปทำความผิดซ้ำซากอีกต่อไป

สามปีหกเดือนที่ฉันอยู่ในคุก อาหารของพวกเราชาวคุกก็เป็นดังสูตรสำเร็จ กินเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดไปวัน ๆ เท่านั้น มีนักโทษฐานะดีบางคนก็สั่งให้ญาติทำกับข้าวดี ๆ มาเลี้ยงพวกเราชาวคุก เช่น ข้าวมันไก่ ขนมหินน้ำยาผลไม้ เงาะคนละสิบลูก หรือแอบเปิ้ลคนละหนึ่งผล ขนมหังปี้บ เพียงแค่นี้พวกเราก็ตีใจมากแล้ว เพราะของกินเหล่านี้ถือว่าเป็นของกินสุดพิเศษสำหรับชาวคุกจน ๆ อุดอยากหิวโหยมานานปี เพราะชีวิตประจำวันก็กินแต่ข้าวแดงแกงมะเขือ แกงส้มมะละกอเนื้อปลาละ ๆ หรือถ้าเป็นแกงไก่ก็เป็นเนื้อไก่ที่เหนียวเหมือนลงยัดมาพันปี

การที่ฉันนำเรื่องราวเหล่านี้มาเปิดเผย ณ ที่นี้ ด้วยหวังว่าผู้อ่านจะระมัดระวังในการดำเนินชีวิต ไม่ให้พลาดพลั้งทำผิดกฎหมาย ทำให้ต้องติดคุก เพราะวันนั้นคุณจะต้องเข้าไปอยู่ในนรกทั้งเป็นที่มืดแต่ความเจ็บปวดทุกข์ทรมานทั้งกายและใจ"

ผู้นำ: ในคุกมีผู้ต้องขังมากมายแต่ก็ไม่ได้มีเพียงผู้ต้องขังที่ไม่ดีเท่านั้น เพราะคนเราอาจทำผิดพลาดกันได้ บางครั้งคนเราอาจทำผิดพลาดเพียงเพราะความประมาท ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเพราะอารมณ์ชั่ววูบทำให้เขากลายเป็นผู้ถูกจองจำได้ และในจำนวนผู้ถูกจองจำก็มีจำนวนมากที่ไร้ญาติขาดมิตร ไม่มีใครมาเยี่ยม มีฐานะยากจน สถานที่คุมขังอยู่ไกลจากบ้าน สิ่งหนึ่งที่ญาติจะช่วยผู้ต้องขังได้ก็คือ การไปเยี่ยมเยียนนั่นเอง

ผู้นำ: พระเยซูเจ้าทรงสอนให้ต้อนรับคนแปลกหน้าและไม่ละเลยผู้ถูกจองจำ เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้พร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้พร้อมกัน อย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงียบสักครู่

การพิพากษาครั้งสุดท้าย

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 25:31-40

เมื่อบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในพระสิริรุ่งโรจน์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์ทั้งหลาย พระองค์จะประทับเหนือพระบัลลังก์อันรุ่งโรจน์ บรรดาประชาชาติจะมาชุมนุมกันเฉพาะพระพักตร์ พระองค์จะทรงแยกเขาออกเป็นสองพวก ดังคนเลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ ให้แกะอยู่เบื้องขวา ส่วนแพะอยู่เบื้องซ้าย แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสแก่ผู้ที่อยู่เบื้องขวาว่า ‘เชิญมาเถิด ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา เชิญมารับอาณาจักรเป็นมรดกที่เราเตรียมไว้ให้ท่านแล้วตั้งแต่สร้างโลกเพราะว่า เมื่อเราหิว ท่านให้เรากิน เรากระหาย ท่านให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ต้อนรับ เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เรา เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม เราอยู่ในคุก ท่านก็มาหา’

“บรรดาผู้ชอบธรรมจะทูลถามว่า ‘พระเจ้าข้า เมื่อไรเล่าข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ทรงหิว แล้วถวายพระกระยาหาร หรือทรงกระหาย แล้วถวายให้ทรงดื่ม เมื่อใดเล่าข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า แล้วต้อนรับ หรือทรงไม่มีเสื้อผ้า แล้วถวายให้ เมื่อใดเล่าข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ประจวรหรือทรงอยู่ในคุกแล้วไปเยี่ยม’ พระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา’

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1. พระวาจาของพระเจ้าบอกให้เรากระทำสิ่งใด (แบ่งปันอาหาร น้ำดื่ม เสื้อผ้า ที่พักอาศัย ไปเยี่ยมผู้ถูกจองจำ ไปเยี่ยมผู้ป่วย)
2. เมื่อทราบถึงความยากลำบากของผู้ถูกจองจำแล้ว สมาชิกรู้สึกอย่างไร (ให้สมาชิกได้แบ่งปัน)
3. ผู้ถูกจองจำต้องการสิ่งใดจากครอบครัว (เสื้อผ้า อาหาร เงิน หรือของใช้ที่จำเป็น สิ่งที่ต้องขังอยากได้มากที่สุดก็คือ กำลังใจ การยอมรับและให้อภัย การเยี่ยมเยียนจากครอบครัว และสังคม)
4. ในฐานะที่เราเป็นเด็กเราจะช่วยเหลือผู้ต้องขังได้อย่างไร (ถ้ามีญาติที่ถูกจองจำ เราก็ก็นไปเยี่ยมเยียนหรือเขียนจดหมายเพื่อให้กำลังใจ สวดภาวนาให้แก่ผู้ถูกจองจำ)
5. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (ไม่กระทำการสิ่งใดที่ผิดกฎหมาย ให้อภัยคนที่กระทำความผิด ช่วยเหลือผู้ถูกจองจำเมื่อมีโอกาสตามความสามารถ เช่น ร่วมบริจาคเงิน เสื้อผ้า สิ่งของ)
6. การช่วยเหลือผู้ถูกจองจำจะเกิดผลอย่างไรต่อชีวิตของเรา (พระเจ้าจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเราเช่นกัน)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรู้ข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

เขียนบัตรอวยพรเพื่อส่งกำลังใจให้ผู้ต้องขัง

ผู้นำ: เตรียมโปสการ์ด สำหรับสมาชิกคนละ 1 ใบ

1. ให้สมาชิกเขียนคำให้กำลังใจสำหรับผู้ถูกจองจำ เช่น ขอให้ท่านชื่นชมยินดีในความหวัง จงมีความอดทนต่อความทุกข์ยาก จงพากเพียรในการทำงาน สู้ต่อไปนะคะ

ลงท้ายด้วย ชื่อเล่นของสมาชิก (ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน) เช่น เบล (ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน)

2. ชื่อและที่อยู่ของผู้ส่ง ขอให้ใช้ชื่อของคุณครูผู้รับผิดชอบกลุ่ม และใช้ที่อยู่ของโรงเรียนหรือวัด

3. ให้ผู้นำรวบรวมโปสการ์ดและส่งไปที่ โครงการสงเคราะห์ผู้ต้องขัง บ้านเซเวียร์ 43 ถ.พหลโยธิน ราชวิถีซอย 12 กรุงเทพฯ 10400

4. หากผู้ต้องขังส่งโปสการ์ดกลับมาให้ผู้นำตรวจสอบเนื้อหาในจดหมาย ก่อนที่จะมอบให้สมาชิก

ภาวนาเพื่อผู้ต้องขัง

ผู้นำ: วันนี้เราจะสวดภาวนาให้ผู้ทำงานสงเคราะห์ผู้ต้องขัง และภาวนาให้ผู้ต้องขังทุกคนด้วย

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงพระกรุณาประทานให้มนุษย์ทุกคนมีเสรีภาพ ข้าพเจ้าทั้งหลายอ่อนน้อมพระองค์เพื่อผู้ถูกคุมขังเหล่านี้ทุกคน ขอพระองค์โปรดปลดปล่อยพันธนาการแห่งความหวาดกลัวและความโดดเดี่ยวอ้างว้างทั้งหลาย ที่พวกเรากำลังต้องเผชิญอยู่ ขอพระองค์ทรงคำขูผู้ต้องขัง และประทานความรักมั่นคงของพระองค์ให้เขาทั้งหลายด้วย โปรดเอ็นดูพิทักษ์รักษาครอบครัวของเขา รวมทั้งญาติมิตรและเจ้าหน้าที่ของเรือนจำทุกคน ขอได้โปรดรักษาบาดแผลอันเนื่องจากการกระทำของผู้อื่น โดยเฉพาะบาดแผลที่เกิดจากอาชญากรรมทุกอย่าง ขอทรงสอนให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้จักให้อภัยแก่กันและกัน รู้จักอยู่ด้วยกันในความยุติธรรม ความรัก ความเข้าใจ และความเอื้ออาทรต่อกัน รู้จักดำเนินชีวิตด้วยความสุภาพถ่อมตนและความเข้มแข็งของพระคริสตเจ้าและรู้จักพึ่งพาลูกภาพของพระจิตเจ้า ทั้งวันนี้และทุก ๆ วันตลอดไปเทอญ อาแมน

ข้าแต่พระบิดาเจ้าผู้ทรงเมตตากรุณา พระองค์ทรงรอบรู้ความลึกกลับในจิตใจมนุษย์ พระองค์ทรงรู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ชอบธรรม และพระองค์ทรงให้อภัยแก่บุคคลผู้สละตัณหาธรรม พระองค์ทรงเป็นตุลาการผู้ทรงอำนาจและเที่ยงธรรม ข้าพเจ้าทั้งหลายไม่สมควรที่จะตัดสินผู้อื่น เพราะพระเมตตากรุณาของพระองค์ มีเพียงพอสำหรับคนบาปทั้งหลาย โปรดสดับฟังคำอธิษฐานภาวนาของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อผู้ต้องขัง โปรดช่วยเหลือให้เขาทั้งหลายกลับใจและเชื่อในพระองค์ โปรดประทานความอดทนและความเข้มแข็งเมื่อเขาต้องประสบความทุกข์ยากลำบาก

และทรงนำเขากลับบ้านเกิดเมืองนอนของตนเองโดยเร็ววัน ขอพระองค์
ทรงบรรเทาใจญาติมิตรของเขาทั้งหลายด้วย ในที่สุดขอพระองค์ทรงช่วยให้
ข้าพเจ้าทั้งหลายมีความไว้วางใจในพระเยซูคริสต์เจ้าและดำเนินชีวิตด้วย
ความหวังในพระองค์ อาแมน

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกนำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะช่วยเหลือผู้ต้องขังได้อย่างไร เช่น สวดภาวนา
หรือร่วมสวดบทปัจจัยผ่านทางมูลนิธิคณะสงฆ์พระเยซูเจ้า(เยซูอิตส์) ธนาคารธนาชาติ
สาขานูสาวรีย์ชัยสมรภูมิ 1417/14-15 ถ.ราชวิถี กทม.10400 ชื่อบัญชี Jesuit
Foundation-Prison Ministry หมายเลขบัญชี 227-2-34326-0

เมื่อเด็ก ๆ ปฏิบัติกิจเมตตาต่อผู้ต้องขังแล้ว ให้บันทึกลงสมุด “บันทึก
เมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรอง
การปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่
ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุ่ทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็ก
แต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ
ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝน
ให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเงิน
และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือ
ที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้โอวาท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา
มาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็ก ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้
แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อ
ของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคน ในการพบปะกัน
แต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา
(ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 8 เราจะไม่เมตตาต่อยกทรงไม้ประยอมพิธีปลงศพ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายกาย เรื่องการไปร่วมพิธีปลงศพ
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงการให้เกียรติและการแสดงความเคารพต่อผู้ล่วงลับ
3. เพื่อให้สมาชิกหมั่นไปร่วมพิธีปลงศพเพื่อให้กำลังใจแก่ครอบครัวผู้ล่วงลับ

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น 11:1, 6-7, 13-15 17-36
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. เนื้อเพลง พระเจ้ารักเราทุกคน
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด “ทำด้วยความรัก”
5. เครื่องเล่นเพลง

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาต่อผู้อื่นย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตา เรื่อง การไปร่วมพิธีปลงศพ ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: ในช่วงเดือนมกราคมมีเหตุการณ์ที่สร้างความสะเทือนใจให้คนไทยเป็นอย่างมาก เด็ก ๆ จำได้หรือไม่ว่าเป็นเรื่องอะไร (ให้สมาชิกช่วยกันคิดทบทวนและลองช่วยกันตอบ) เมื่อวันที่ 18 ม.ค. 59 ที่ผ่านมามีข่าวการเสียชีวิตของพระเอกหนุ่ม "ปอ-ทฤษฎี สหวงษ์" นักแสดงช่อง 3 หลังจากป่วยเป็นไข้เลือดออกและมีภาวะแทรกซ้อน เข้ารักษาตัวนานกว่า 2 เดือน ที่สุดคุณปอ ทฤษฎี สหวงษ์ ได้เสียชีวิต เป็นปรากฏการณ์ที่สร้างความเสียใจให้แก่ครอบครัว คนใกล้ชิด รวมถึงเหล่าแฟนคลับเป็นอย่างมาก มีประชาชนมากมายได้เดินทางมาร่วมแสดงความเสียใจและร่วมเคารพศพ “ปอ-ทฤษฎี” และร่วมพิธีสวดพระอภิธรรมด้วยความอาลัยรักอย่างสุดซึ้งในความดีที่คุณปอได้กระทำมาตลอดชีวิต

ผู้นำ: สิ่งที่ได้ก็จะต้องเรียนรู้ในวันนี้และต้องปฏิบัติตามก็คือ ขนบธรรมเนียม ประเพณีของไทยในการแสดงความเสียใจต่อญาติพี่น้องที่เสียชีวิต การไป เคารพศพ ไปร่วมสวดภาวนา และไปร่วมพิธีปลงศพ จึงเป็นสิ่งที่เราทุกคน ต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ที่สำคัญเมื่อไปร่วมงานศพเราต้องแต่งกายให้สุภาพ สำนวณกริยาวาจาเพื่อให้เกียรติแก่ผู้ล่วงลับด้วย

ผู้นำ: พระเยซูเจ้าก็ทรงปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีของชาวยิวเช่นเดียวกัน เมื่อลาซารัสพระสหายของพระองค์ได้เสียชีวิตลง พระองค์ทรงเสด็จไปที่บ้าน ของเขา ทรงกรรแสงเพราะอาลัยต่อการจากไปของเขา เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้ พร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้พร้อมกันอย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้ว ให้เงียบบัลลังก์

การกลับคืนชีพของลาซารัส

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น 11:1, 6-7, 13-15, 17-36

ชายคนหนึ่งชื่อลาซารัสกำลังป่วย เขาเป็นชาวเบธานี หมู่บ้านของมารีย์ และมารธาพี่สาว หลังจากทรงทราบว่าลาซารัสกำลังป่วย พระองค์ยังคงประทับอยู่ที่นั่นอีกสองวัน ต่อจากนั้นพระองค์ตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “เรากลับไป แคว้นยูเดียกันเถิด” พระเยซูเจ้าตรัสถึงความตายของลาซารัส แต่บรรดาศิษย์ คิดว่า พระองค์ตรัสถึง “การนอนหลับ” ดังนั้นพระองค์จึงตรัสอย่างชัดเจนว่า “ลาซารัสตายแล้ว เรายินดีสำหรับท่านทั้งหลายที่เราไม่ได้อยู่ที่นั่น เพื่อท่าน จะได้เชื่อเรา ไปหาเขากันเถิด” เมื่อเสด็จมาถึง พระเยซูเจ้าทรงพบว่าลาซารัส ถูกฝังในคูหลามาสีวันแล้ว หมู่บ้านเบธานีอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ห่างกันราว สามกิโลเมตร ชาวยิวจำนวนมากมาหามารธาและมารีย์เพื่อปลอบใจนาง ในการตายของพี่ชาย เมื่อมารธารู้ว่า พระเยซูเจ้ากำลังเสด็จมา นางก็ออกไป รับเสด็จ ส่วนมารีย์ยังคงนั่งอยู่ที่บ้าน มารธาทูลพระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้าข้า ถ้าพระองค์ทรงอยู่ที่นี้ พี่ชายของดิฉันคงไม่ตาย แต่บัดนี้ ดิฉันรู้ว่า สิ่งใดที่พระองค์ ทรงวอนขอจากพระเจ้า พระเจ้าจะประทานให้” พระเยซูเจ้าตรัสกับนางว่า

“พี่ชายของท่านจะกลับคืนชีพ” มารธาทูลว่า “ดิฉันรู้ว่า เขาจะกลับคืนชีพ เมื่อมนุษย์ทุกคนจะกลับคืนชีพในวันสุดท้าย” พระเยซูเจ้าตรัสกับนางว่า เราเป็นการกลับคืนชีพและเป็นชีวิต ใครเชื่อในเรา แม้ตายไปแล้วก็จะมีชีวิต และทุกคนที่มีชีวิตและเชื่อในเราจะไม่วันตายเลย ท่านเชื่อเช่นนั้นหรือ” มารธาทูลตอบว่า “เชื่อพระเจ้าข้า ดิฉันเชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า ที่จะต้องเสด็จมาในโลกนี้” เมื่อมารธาทูลดังนี้แล้ว นางก็ไปเรียกมารีย์น้องสาว กระซิบบอกว่า “พระอาจารย์อยู่ที่นี้ และทรงเรียกน้องด้วย” เมื่อมารีย์ได้ยินดังนั้น ก็รีบลุกขึ้นไปเฝ้าพระองค์ พระเยซูเจ้ายังไม่ได้เสด็จเข้าในหมู่บ้าน แต่ยังประทับอยู่ในที่ที่มารธามาเฝ้า ชาวยิวซึ่งอยู่ที่บ้านกับมารีย์เพื่อปลอบใจนาง เมื่อเห็นนาง รีบลุกขึ้นออกไป ก็ตามไปด้วย คิดว่านางคงจะไปร้องไห้ที่คูหาฝังศพ เมื่อมารีย์มาถึงที่ที่พระเยซูเจ้าประทับอยู่ และเห็นพระองค์ก็กราบพระบาททูลว่า “พระเจ้าข้า ถ้าพระองค์ทรงอยู่ที่นี้ พี่ชายของดิฉันคงไม่ตาย” พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นนางกำลังร้องไห้ และชาวยิวที่ตามมาก็ร้องไห้ด้วย พระองค์ทรงสะเทือนพระทัยและเศร้าโศกมาก ตรัสถามว่า “ท่านฝังเขาไว้ที่ไหน” เขาทูลว่า “พระเจ้าข้า เชิญเสด็จมาทอดพระเนตรเถิด” พระเยซูเจ้าทรงกันแสง ชาวยิวจึงพูดว่า “ดูซิ พระองค์ทรงรักเขาเพียงไร

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1. พระเยซูเจ้าทรงกระทำสิ่งใด เมื่อทรงทราบว่าลาซารัสตายและถูกฝังในคูหามาสี่วันแล้ว (ทรงเสด็จไปหาเขา)
2. พระเยซูเจ้าทรงรู้อะไรต่อการจากไปของลาซารัส (พระองค์ทรงสะเทือนพระทัยและเศร้าโศกมากถึงกับทรงกันแสง)
3. ชาวยิวกระทำสิ่งใดเมื่อทราบข่าวการตายของพี่ชายของมารีย์ และมารธา (มหา มารธาและมารีย์เพื่อปลอบใจในการตายของพี่ชายของพวกเขา)

4. ชาวฮิวได้แสดงให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมการเคารพผู้ล่วงลับ
อย่างไร (การไปแสดงความอาลัย ปลอบประโลมใจญาติผู้ล่วงลับ
โดยการให้เกียรติและแสดงเคารพต่อผู้ล่วงลับ)

5. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง
(ให้ความเคารพต่อผู้ล่วงลับ ไปร่วมสวดภาวนา และร่วมในพิธีปลงศพ)

6. การไปร่วมพิธีปลงศพช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเรากับ
พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์อย่างไร (เป็นการย้ำว่าเราทุกคนเป็นบุตรพระเจ้า
เป็นพี่น้องกัน และเป็นครอบครัวเดียวกัน)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำลึกใจไปปฏิบัติ และเก็บถวญาน)

ผู้นำ: สอนสมาชิกร้องเพลง “พระเจ้ารักเราทุกคน” และตอกย้ำให้สมาชิก
แสดงความเอื้ออาทรต่อผู้ที่มีความทุกข์ใจ และแสดงความห่วงใย
ช่วยปลอบใจเขา

เพลง พระเจ้ารักเราทุกคน

รับ พระเจ้ารักฉัน พระเจ้ารักเธอ พระเจ้ารักเราทุกคน (2 รอบ)

1. เมื่อใดที่เธอเสียใจ เมื่อใดที่เธอร้องไห้
อยากให้เธอรู้ ว่ามีใคร ที่คอยปลอบใจเธอ
2. เมื่อใดที่เธอหัวเราะ เมื่อใดที่เธอแหม่มใส
อยากให้เธอรู้ ว่ามีใคร ที่คอยยิ้มให้เธอ
3. เมื่อใดที่เธอเป็นทุกข์ เมื่อใดที่เธอสิ้นหวัง
อยากให้เธอรู้ว่า มีใคร ที่คอยห่วงใยเธอ

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกนำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายกายเรื่อง การไปร่วมพิธีปลงศพได้อย่างไร เช่น การไปร่วมสวดภาวนาให้กับผู้ล่วงลับด้วยความเคารพ ไปร่วมพิธีปลงศพของคนชุมชนแม้เราจะไม่รู้จัก แวะเยี่ยมสุสานและภาวนาเพื่อผู้ตาย ภาวนาให้กับเด็กที่เสียชีวิตจากการทำแท้ง

เมื่อสมาชิกได้ปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายกายเรื่องการไปร่วมพิธีปลงศพแล้ว ให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้สมาชิกมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวาท (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายนเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายนเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายนเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อิवाท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็ก ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

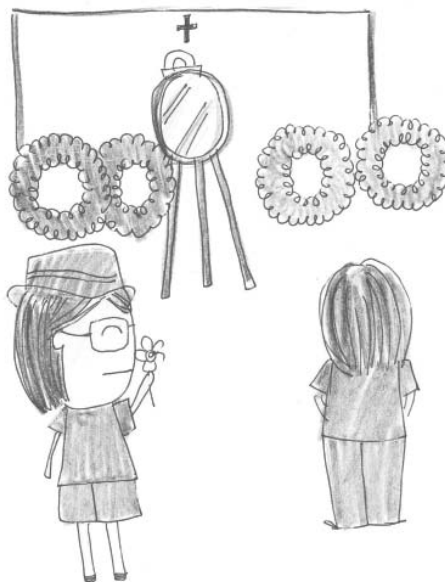
ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา
(ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

“มาร่วมสวดบทภาวนาศพ”

บทที่ ๑ เรารู้ใจเมตตาต่อคนที่ไม่รู้ด้วยใจนุติ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่อง สอนคนที่ไม่รู้
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องช่วยเหลือคนไม่รู้
3. เพื่อให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่รู้

อุปกรณ์

1. หนังสือกิจการอัครสาวก 8:26-30
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. เนื้อเพลง ถัดต้องการใจยินดี
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคุณธรรมชุด “เด็กดี”
5. เครื่องเล่นเพลง

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาต่อคนไม่รู้

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรม
ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องสอนผู้ที่ไม่รู้ ก่อนอื่น
ขอให้เลขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดง
ความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เน้นหา

ผู้นำ: ถามผู้เรียนด้วยคำถามต่อไปนี้

1. รู้หรือไม่ "เวลาเราถูกยุ่งกััดทำไมต้องคัน" (อาการคันที่เกิด
หลังจากถูกยุ่งกััดเป็นเครื่องบ่งบอกถึงอาการแพ้คือ เราแพ้ต่อสิ่งที่ยุ่ง
ได้ทั้งไว้ใต้ผิวหนังของเรา)

2. รู้หรือไม่ "ทำไมแมลงวันบินหนีได้ก่อนไม้ตีมจะฟาดถูก" (แมลงวัน
เคลื่อนไหวยอย่างรวดเร็ว โดยใช้เวลาเพียง 200 มิลลิวินาทีเท่านั้น ตาของมัน
มองเห็นความเคลื่อนไหวของสิ่งรอบตัวได้ 360 องศา จึงช่วยมันได้มาก)

3. รู้หรือไม่ ทำไมปลาถึงไม่มีหู แต่ได้ยินเสียง (ปลาเป็นสัตว์ที่
ไม่มีหู แต่ปลาดำรงชีพอยู่ด้วยความรู้สึก ความจริงแล้วปลานั้นได้ยินเสียง
จากภายนอก โดยใช้เส้นข้างลำตัวมาทำหน้าที่ในการรับเสียง)

4. รู้หรือไม่ "ลักยิ้มเกิดขึ้นได้อย่างไร" (ลักยิ้ม คือรอยบวมที่แก้ม
เกิดขึ้นให้เห็นเมื่อยิ้ม เป็นลักษณะเฉพาะที่สืบทอดทางพันธุกรรม ส่วนใหญ่แล้ว
ลักยิ้มจะมีทั้งสองข้าง แต่บางคนก็มีข้างเดียว)

ผู้นำ: จากคำถามเมื่อสักครู่นี้ ทำให้เราทราบว่า มีหลายเรื่องที่เรายังไม่รู้ ให้เด็ก ๆ ลองคิดถึงคนที่ไม่รู้หนังสือ เมื่อเขาได้รับจดหมายจากคนที่เขารัก แต่เขาอ่านไม่ออกจะรู้สึกอย่างไร ให้เราลองจินตนาการว่า เราอ่านหนังสือไม่ออก หรืออ่านแล้วไม่เข้าใจ รู้สึกอย่างไร และถ้าเราไม่รู้เรื่องใดแล้วมีคนช่วยบอก ช่วยสอน ช่วยอธิบายให้ฟัง เราคงรู้สึกยินดีไม่น้อย

ผู้นำ: การสอนคนไม่รู้ เป็นกิจเมตตาที่ช่วยให้คนอื่นให้รู้ถึงความจริง ที่พวกเขาจำเป็นต้องรู้ เพื่อเขาจะได้มีชีวิตรอด ไม่ใช่เพียงความรู้ทั่วไปเท่านั้น แต่ยังหมายถึงเรื่องของความรอดฝ่ายวิญญาณด้วย ในหนังสือกิจการอัศจรรย์ ขั้นที่คนหนึ่งอ่านหนังสือของประกาศกอิสยาห์แต่เขาก็ไม่เข้าใจ ทูตสวรรค์ส่งฟิลิปไปช่วยเขา เขาจึงเดินทางต่อไปด้วยความยินดี เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้อย่างพร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้อย่างพร้อมกันอย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงียบบัลการู

ฟิลิปล้างบาปให้ชนที่ชาวเอธิโอเปีย

หนังสือกิจการอัศจรรย์ 8:26-30

ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งฟิลิปว่า “จงลุกขึ้น และเดินทางไปทางทิศใต้ตามทางที่ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองกาซา ทางนั้นเป็นทางเปลี่ยว” ฟิลิปจึงลุกขึ้นออกเดินทาง ระหว่างทางเขาพบชาวเอธิโอเปียคนหนึ่งเป็นขันที ข้าราชการของพระราชินีคานดาสีของชาวเอธิโอเปีย เป็นผู้ดูแลราชทรัพย์ทั้งหมดของพระนางและมานัสการพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม ขณะเดินทางกลับ เขานั่งในรถม้าและอ่านหนังสือของประกาศกอิสยาห์อยู่ พระจิตเจ้าตรัสสั่งฟิลิปว่า “จงตามรถคันนั้นไปให้ทัน” ฟิลิปวิ่งตามไป ได้ยินเขากำลังอ่านหนังสือของประกาศกอิสยาห์ จึงถามว่า “ท่านเข้าใจข้อความที่กำลังอ่านหรือ” ขันทีตอบว่า “ข้าพเจ้าจะเข้าใจได้อย่างไร ถ้าไม่มีใครอธิบาย” แล้วเขาก็เชิญฟิลิปขึ้นไปในรถด้วย

ข้อความของพระคัมภีร์ที่เขา กำลังอ่านอยู่นั้น มีดังนี้ เขาถูกนำไปฆ่าเหมือนแกะตัวหนึ่ง ลูกแกะไม่ออกเสียงเมื่ออยู่ต่อหน้าคนตัดขนแกะฉันใด เขาก็ไม่อ้าปากฉันนั้น เมื่อเขาถูกเหยียดหยาม เขาไม่ได้รับความยุติธรรมเลย ใครจะเล่าเรื่องเชื้อสายของเขาได้ เพราะชีวิตของเขาถูกยกไปจากแผ่นดินนี้แล้ว ชันที่จึงถามฟิลิปว่า “โปรดบอกข้าพเจ้าเถิดว่า ประกาศกกล่าวเช่นนี้หมายถึงใคร หมายถึงตนเองหรือหมายถึงผู้อื่น” ฟิลิปจึงเริ่มประกาศข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้าให้เขาฟัง โดยอธิบายพระคัมภีร์เริ่มตั้งแต่ตอนนี้

ขณะเดินทางอยู่นั้น ทั้งสองคนมาถึงแหล่งน้ำแห่งหนึ่ง ชันที่กล่าวว่า “ดูซิ ที่นี่มีน้ำ มีอะไรขัดขวางมิให้ข้าพเจ้ารับศีลล้างบาปเล่า” ฟิลิปตอบว่า “ถ้าท่านเชื่อโดยเต็มใจ ท่านก็รับได้” ชันที่ตอบว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่า พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้า” เขาสั่งให้หยุดรถ ทั้งฟิลิปและชันที่ลงไปในน้ำ ฟิลิปล้างบาปให้ชันที่

เมื่อทั้งสองคนขึ้นจากน้ำแล้ว พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงนำฟิลิปไปที่อื่น ชันที่ไม่เห็นฟิลิปอีก เขาเดินทางต่อไปด้วยความยินดี ส่วนฟิลิปนั้นมีผู้พบที่เมืองอาโซทัส เขาเดินทางผ่านเมืองต่าง ๆ ประกาศข่าวดีจนมาถึงเมืองซีซารียา

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1. จากเรื่อง ฟิลิปล้างบาปให้ชันที่ชาวเอธิโอเปีย สอนเราเรื่องการช่วยคนไม่รู้อย่างไร (คนไม่รู้ต้องการคนช่วย อธิบาย หรือ ช่วยสอน)
2. ชันที่ชาวเอธิโอเปียรู้สึกอย่างไร เมื่อฟิลิปช่วยอธิบายพระคัมภีร์ให้เขาฟัง (ยินดี)
3. การช่วยเหลือผู้ที่ไม่รู้ จะมีผลอย่างไรต่อชีวิตของเรา (เมื่อเราได้ช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ว่าเรื่องใดก็ตามทำให้เรามีความสุข และเมื่อใดก็ตามที่เราต้องการความช่วยเหลือ เราเชื่อว่าก็จะมีคนช่วยเหลือเราเช่นกัน)

4. ถ้าใครรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งแต่เขาเก็บความรู้นั้นไว้ ไม่ช่วยเหลือคนอื่นเลย ชีวิตเขาจะเป็นอย่างไร (พระเจ้าจะนำพระพรความรู้ที่เขามีนั้นคืนไป และเมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือก็ไม่มีใครอยากช่วยเขา)

5. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (ช่วยเหลือคนที่ไม่รู้ด้วยความเต็มใจ)

6. การช่วยเหลือคนไม่รู้จะทำให้ฉันและเพื่อนที่ไม่รู้สนิทสนมพ้องกับพระเจ้าได้อย่างไร (การช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่รู้เป็นการแสดงความรัก และแสดงน้ำใจต่อกัน และนำความยินดีมาสู่ทุกคน ยังแสดงถึงความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ด้วย)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำลึกใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

ผู้นำ: วันนี้เราได้เรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิตใจเรื่องสอนผู้ที่ไม่รู้ เมื่อฟิลิปช่วยอธิบายในสิ่งที่ซันที่ชาวเอธิโอเปียไม่รู้ เขาเดินทางต่อได้ด้วยคามยินดี ดังนั้นเราจะร้องเพลงฉันต้องการใจยินดี เพื่อตอกย้ำว่าเมื่อเราช่วยเหลือกันและกัน เราทุกคนก็จะมีใจยินดี

เพลง ฉันต้องการใจยินดี

ถ้าคุณคุณการให้เพื่อนรักคุณ ก็ต้องยิ้ม.....ซี
มีใจยินดี ช่วยเหลือเพื่อนเรา ให้ทำความดี.....ดี
ถ้าคุณต้องการจิตใจยินดี ก็ต้องให้.....ซี
ยิ่งให้ยิ่งดีจิตใจเปรมปรีดี สู่ความสำ.....ราญ

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกนำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะปฏิบัติกิจการเมตตาฝ่ายจิต เรื่องสอนผู้ที่ไม่รู้ได้อย่างไร เช่น สอนเพื่อนที่อ่านหนังสือไม่ได้ สอนเพื่อนสวดภาวนา สอนเพื่อนอ่านหนังสือ สอนน้องทำการบ้าน สอนน้องอ่านหนังสือ

เมื่อสมาชิกปฏิบัติกิจการเมตตาฝ่ายจิต เรื่องสอนผู้ที่ไม่รู้ ให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจการเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็ก ๆ แต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อาพา

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจและเตือนใจเด็ก ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 10 เรามีใจเมตตา ด้วยการไม่ตำหนิแก่ผู้ที่สงสัยด้วยความจริงใจ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการให้คำแนะนำแก่ผู้สงสัย
2. เพื่อให้สมาชิกมีใจกล้าหาญในการแสวงหาความจริง เมื่อเกิดความสงสัย
3. เพื่อให้สมาชิกมีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้ที่มีความสงสัยในสิ่งที่เราช่วยแนะนำได้

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น 20:19–31
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. กระดาษหนังสือพิมพ์ หรือ กระดาษเขียนแบบสีน้ำตาล
3. เนื้อเพลง ความจริง
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคุณธรรมชุด “เด็กดี”
5. เครื่องเล่นเพลง

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตายอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมยอมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการให้คำแนะนำแก่ผู้ที่สงสัยด้วยความจริงใจ ก่อนอื่นขอให้เขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: ให้สมาชิกเล่นเกม "แกะหอย" ใช้เวลาเล่นสัก 5-7 นาที

การเตรียมการ: ม้วนกระดาษหนังสือพิมพ์หรือกระดาษเขียนแบบสีน้ำตาลให้เป็นม้วนยาว 1 อัน

ให้สมาชิกยืนเป็นวงกลมชิดกัน หาอาสาสมัครออกมาเป็นคนเลี้ยงแกะ 1 คน ยืนตรงกลางวงและถือกระดาษม้วนที่เตรียมไว้ เริ่มเกมโดยให้คนเลี้ยงแกะบอกว่า “แกะฉันหาย” และให้สมาชิกในวงถามกลับว่า “สงสัยใคร” คนเลี้ยงแกะจะบอกชื่อเพื่อน 1 คน และใช้ม้วนกระดาษตีเพื่อนคนนั้นให้ได้ก่อนที่เขาจะเรียกชื่อเพื่อนสมาชิกคนอื่นต่อไป เช่นเดียวกันสมาชิก

ที่ถูกเรียกชื่อ ต้องเรียกชื่อสมาชิกคนต่อไปให้เร็วที่สุด ถ้าช้าและถูกฉวน กระดาษแต่ละตัวก่อน ต้องออกมาเป็นคนเลี้ยงแกะแทน

ผู้นำ: เกมที่เราเล่นเมื่อสักครู่นี้ เกี่ยวข้องกับความสงสัย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของคนทุกคน ทุกวัย และกับทุกเรื่อง ความสงสัยยังมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของเรา เพราะทำให้เราได้ “ค้นหาความจริง” และจากการค้นหาทำให้เราได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ความสงสัยเป็นจุดเริ่มต้นของการแสวงหาความรู้และความจริง” ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ความสงสัยนอกจากจะก่อให้เกิดความรู้แล้ว ความสงสัยยังเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการแสวงหาความเชื่อและความศรัทธาอีกด้วย

ผู้นำ: แน่แน่นอนว่าหลายครั้งในชีวิตเราอาจเกิดความสงสัยจากการเลียนพฤติกรรมของผู้อื่น หรือแม้แต่การกระทำของตัวเอง สิ่งที่จะช่วยขจัดความสงสัยได้ ก็คือการถามผู้รู้ หรือการพิสูจน์ความจริงที่เราต้องการทราบ ดังนั้น การให้คำปรึกษาหรือการให้คำแนะนำกับผู้ที่สงสัย เป็นกิจเมตตาที่ช่วยให้ผู้อื่นมั่นใจในสิ่งที่เขาต้องปฏิบัติ

ผู้นำ: ในพระวรสาร อัครสาวกคนหนึ่งก็เกิดความสงสัยว่าในการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้พร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้พร้อมกันอย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงี่ยบสักครู่

พระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์กับบรรดาศิษย์

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น 20:19-31

คำวันนั้นซึ่งเป็นวันต้นสัปดาห์ ประตู่ห้องที่บรรดาศิษย์กำลังชุมนุมกันปิดอยู่ เพราะกลัวชาวยิว พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงให้บรรดาศิษย์ดูพระหัตถ์และด้านข้างพระวรกาย เมื่อเขาเหล่านั้นเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็มีความยินดี พระองค์ตรัสกับเขาอีกว่า “สันติสุข

จงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็จ้างท่านทั้งหลายไปฉันนั้น”

ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงเป่าลมเหนือเขาทั้งหลาย ตรัสว่า “จงรับพระจิตเจ้าเถิด ท่านทั้งหลายอภัยบาปของผู้ใด บาปของผู้นั้นก็ได้รับการอภัย ท่านทั้งหลายไม่อภัยบาปของผู้ใด บาปของผู้นั้นก็มิได้รับการอภัยด้วย” โทมัส ซึ่งเรียกกันว่า “ฝาแฝด” เป็นคนหนึ่งในบรรดาอัครสาวกสิบสองคน ไม่ได้อยู่กับอัครสาวกคนอื่น ๆ เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมา ศิษย์คนอื่นบอกเขาว่า “พวกเราเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” แต่เขาตอบว่า “ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ และไม่ได้เอานิ้วแหยงเข้าไปที่รอยตะปู และไม่ได้เอามือคลำที่ด้านข้างพระวรกายของพระองค์ ข้าพเจ้าจะไม่เชื่อเป็นอันขาด”

แปดวันต่อมา บรรดาศิษย์อยู่ด้วยกันในบ้านนั้นอีก โทมัสก็อยู่กับเขาด้วย ทั้ง ๆ ที่ประตูปิดอยู่พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” แล้วตรัสกับโทมัสว่า “จงเอานิ้วมาที่นี่ และคู่มือของเราเถิด จงเอามือมาที่นี่ คลำที่ส้นข้างของเรา อย่างสงสัยอีกต่อไป แต่จงเชื่อเถิด” โทมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ท่านเชื่อเพราะได้เห็นเราผู้ที่เชื่อ แม้ไม่ได้เห็น ก็เป็นสุข”

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1. ในเหตุการณ์วันที่พระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์กับบรรดาศิษย์ ศิษย์คนใดไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วย (โทมัส)
2. เมื่ออ่านเรื่องนี้แล้ว รู้สึกอย่างไร (ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น)
3. เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่านักบุญโทมัสมีลักษณะนิสัยเช่นไร (เป็นคนตรงไปตรงมา เชื่อก็คือเชื่อ สงสัยคือสงสัย)
4. ถ้าเด็กเกิดความสงสัยในเรื่อง ความเชื่อ จะทำอย่างไร (ถามคุณพ่อเจ้าวัด พระสงฆ์ หรือคุณครู)

5. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (สงสัยให้ถาม และช่วยอธิบายในเรื่องที่เราทำให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องที่เขาสงสัย)

6. พระเยซูเจ้าตรัสกับโทมัสว่า “ท่านเชื่อเพราะได้เห็นเรา ผู้ที่เชื่อแม้ไม่ได้เห็น ก็เป็นสุข” พระวาจาตอนนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร (แม้เราจะไม่เคยเห็นพระเยซูเจ้า แต่ถ้าเรามีความเชื่อต่อพระองค์ เราก็จะมีความสุข)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำลึกใจไปปฏิบัติ และเก็บอุทาน)

ผู้นำ: วันนี้เราเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการให้คำแนะนำแก่ผู้สงสัย ซึ่งการแสดงความจริงใจออกมาดัง ๆ ก็ดีกว่าที่จะไม่เชื่ออย่างเงียบ ๆ ดังนั้น เราจะร้องเพลง "ความจริง" เพื่อตอกย้ำว่าเมื่อเราเกิดความจริงใจ เราก็ต้องกล้าที่จะถาม เป็นต้น ในเรื่องความเชื่อ เพื่อเราเองจะได้มั่นใจในสิ่งที่เราเชื่อมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับนักบุญโทมัส และเมื่อใครสงสัยในเรื่องใด ซึ่งเราสามารถแนะนำได้ เราก็จะช่วยเขาด้วยความจริงใจ

เพลง ความจริง

ความจริงอยู่ที่ไหนเลย แท้จริงอยู่ในเรา
ไม่ต้องหาที่ไหนเลย แต่ว่าอยู่ในเรา
ยกระดับจิตใจเรา ก็จะช่วยเราได้
อย่ามัวแต่รื้อรอละเลย รีบหาความจริงเถิด

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกรำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับสมาชิกว่าจะปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการให้คำแนะนำแก่ผู้มีความสงสัยได้อย่างไร เช่น สวดภาวนาให้แก่ผู้มีความเชื่ออ่อนแอ เยี่ยมเยียนผู้มีความสงสัยในความเชื่อ ช่วยเหลือผู้มีความสงสัยในเรื่องการเรียน หรือให้คำแนะนำแก่ผู้ที่ต้องการ ไม่เมินเฉยต่อความต้องการความมั่นใจในการกระทำสิ่งที่ดีและถูกต้อง

เมื่อเด็ก ๆ ได้ปฏิบัติกิจเมตตาเรื่องการให้คำแนะนำแก่ผู้มีความสงสัย แล้วให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายนเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายเป็นเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายนเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายนเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อิวาบท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจให้สมาชิกลำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 11 แรยไฉเมตตา

ด้วยการรักตัวเอง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการรักตัวเองคนบาป
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องรักตัวเองกันและกัน
3. เพื่อให้สมาชิกใส่ใจต่อกันและรักตัวเองด้วยความรักฉันพี่น้อง

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 18:15-17
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. เนื้อเพลง ใครจะไปบอก
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด “รักที่อบอุ่น”
5. เครื่องเล่นเพลง

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้กิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการตักเตือนคนบาป
ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจ
แสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: ถาถามสมาชิกว่าดังนี้

1. ถ้าเพื่อนของเรามาขอลอกการบ้าน สมาชิกจะอย่างไร (ให้สมาชิก
ได้แสดงความคิดเห็น)

2. เมื่อเห็นว่าผู้อื่นกระทำผิด มีใครเคยเตือนเขาไม่ให้อำบาก และผล
เป็นอย่างไร (ให้สมาชิกแบ่งปันประสบการณ์ของตน)

3. เด็ก ๆ คิดว่าเรามีหน้าที่ตักเตือนคนที่กระทำผิดหรือไม่ (เราอยู่ใน
สังคมเดียวกันจึงมีหน้าที่ที่จะต้องตักเตือนกันและกันเพื่อความดีของส่วนรวม)

ผู้นำ: คริสตชนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะต้องตักเตือนซึ่งกันและกัน
ด้วยความรักและความใส่ใจกันแบบพี่น้อง ซึ่งต้องอาศัยความกล้าหาญ ความอดทน
ความสุภาพอ่อนโยน ความจริงใจและความปราณฉลาด ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกันให้กระทำสิ่งถูกต้อง โดยเริ่มจากในครอบครัวของเราเป็นอันดับแรก

พ่อแม่มีหน้าที่ตักเตือนบุตรหลาน พี่ตักเตือนน้อง ผู้อาวุโสตักเตือนผู้น้อยกว่า และผู้น้อยจะต้องเชื่อฟังคำวาทะของผู้อาวุโส นี่คือน้ำที่แห่งความรักที่เราไม่อาจปฏิเสธได้ ดังนั้น เมื่อใครทำผิดเราต้องตักเตือน เมื่อใครมาเตือนเรา เราก็ต้องรับฟัง

ผู้นำ: บางคนอาจไม่รู้ว่าจะเตือนเพื่อนได้อย่างไร พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้ตักเตือนคนที่ทำผิดด้วยความรักแบบพี่น้อง ไม่ตำหนิ ไม่กล่าวโทษ หรือควั่นตัดสินจากความผิดที่เขาได้กระทำ พระเยซูเจ้าได้ให้แนวทาง 3 ขั้นตอนในการตักเตือนกันและกัน เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้พร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้พร้อมกันอย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงิบสักครู่

การตักเตือนกันฉันพี่น้อง

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 18:15-17

ถ้าพี่น้องของท่านทำผิด จงไปตักเตือนเขาตามลำพัง ถ้าเขาเชื่อฟัง ท่านจะได้พี่น้องกลับคืนมา ถ้าเขาไม่เชื่อฟัง จงพาอีกคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย คำพูดของพยานสองคนหรือสามคนจะได้จัดเรื่องราวให้เรียบร้อย ถ้าเขาไม่ยอมฟังพยาน จงแจ้งให้หมู่คณะทราบ ถ้าเขาไม่ยอมฟังหมู่คณะอีก จงปฏิบัติต่อเขาเหมือนเขาเป็นคนต่างศาสนา หรือคนเก็บภาษีเถิด

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1) พระเยซูเจ้าทรงสอนเรื่องการตักเตือนกันว่าอย่างไร (เริ่มจากไปพูดกับเขาเป็นการส่วนตัวอย่างเงิบ ๆ และโน้มนำเขาด้วยความรักและความห่วงใย เพื่อสร้างมิตรภาพที่เสียไปให้กลับคืนมาใหม่ หากความพยายามนี้ไร้ผล จงพาอีกคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วยเพื่อเป็นพยาน สุดท้ายจึงแจ้งให้หมู่คณะทราบ เพื่อให้เขาได้ตระหนักว่า หมู่คณะใส่ใจในตัวเขาและต้องการให้เขากลับคืนมา)

2) ฉันรู้สึกอย่างไรเมื่อมีคนมาเตือน หรือเมื่อเพื่อนมาเตือนฉันในสิ่ง
ที่ฉันอาจจะทำไม่ถูกต้อง (รับฟัง เชื่อฟัง ไม่พอใจ โมโห โกรธ)

3) เราละเลยที่จะตักเตือนผู้ที่กระทำผิดได้หรือไม่ (แม้การตักเตือน
ซึ่งกันและกันจะเป็นเรื่องลำบากใจ แต่ในฐานะที่เราอยู่ในสังคม เป็นส่วนหนึ่ง
ของหมู่คณะ เราต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและหมู่คณะของเรา ดังนั้น
เราจึงไม่สามารถละเลยที่จะตักเตือนกันได้)

4) ถ้าทุกคนไม่สนใจที่จะตักเตือนกัน สังคมของเราจะเป็นอย่างไร
(จะเกิดปัญหามากมาย และจะส่งผลกระทบต่อทุกคน ไม่เพียงแต่บุคคลที่
ทำผิดเท่านั้น แต่ส่งผลกระทบต่อทุกคนเพราะเราอยู่ในสังคมเดียวกัน)

5) เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง
(ยอมรับการตักเตือนของผู้อื่น เอาใจใส่ตักเตือนกันด้วยความรักฉันพี่น้อง
เพื่อเราทุกคนจะได้ไปสวรรค์อย่างพร้อมหน้ากัน)

6) การตักเตือนกันจะทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยได้อย่างไร
(พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ ไม่ทรงปรารถนาให้คนธรรมดา ๆ เหล่านี้
แม้เพียงผู้เดียวต้องพินาศไป ทรงปรารถนาให้เราเอาใจใส่ดูแลกันและกัน
มธ. 18:14)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำลึกตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บถวายน)

ผู้นำ: วันนี้เราเรียนรู้เรื่อง การตักเตือนกันด้วยความรักฉันพี่น้อง พระเจ้าทรงมอบ
ให้เราดูแลกันและกัน ดังนั้นเราต้องช่วยให้ทุกคนเดินในหนทางที่ถูกต้อง เวลานี้
เราจะร้องเพลง ใครจะไปบอก เพื่อตอกย้ำว่าเมื่อใครกระทำผิด เราทุกคน
มีหน้าที่จะต้องตักเตือนกันด้วยความรักฉันพี่น้อง

เพลง ใครจะไปบอก

ในโลกนี้มีคนมากมาย ที่อยู่ในความบาป
ใครจะไปบอกคนเหล่านั้น ให้รู้ถึงความรอด
ใครจะไปบอก ใครจะไปบอก ว่าพระคริสต์ตายแทนเขา
ใครจะไปบอก ใครจะไปบอก ว่าพระคริสต์ตายแทนเรา
ฉันจะไปบอก ฉันจะไปบอก ว่าพระคริสต์ตายแทนเขา
ฉันจะไปบอก ฉันจะไปบอก ว่าพระคริสต์ตายแทนเรา

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกนำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายจิตเรื่อง ตักเตือนคนบาปได้อย่างไร เช่น เอาใจใส่ต่อการกระทำของเพื่อนที่น้อง การเป็นแบบอย่างที่ดี ภาวนาให้คนที่กระทำผิด รักและให้อภัยคนที่กระทำผิด

เมื่อเด็ก ๆ ได้ปฏิบัติกิจการเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการตักเตือนกันด้วยความรักฉันพี่น้อง ให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ให้ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อิโวาท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจให้สมาชิกรำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้น ให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อ ของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา
(ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 12 เรามิใช่เมตดาตโดยทฤษฎีบทในผู้ทักขิยา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตดาฝ่ายจิต เรื่องการบรรเทาใจผู้ทุกข์ยาก
2. เพื่อให้สมาชิกมีความเข้าใจต่อความรู้สึกของผู้มีความทุกข์ใจและต้องการคนปลอบใจ
3. เพื่อให้สมาชิกสวดภาวนาและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีความทุกข์ใจตามความสามารถ

อุปกรณ์

1. พระวรสาตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 26:36-46
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. ภาพพระเยซูเจ้าภาวนาในสวนเกทเสมนี
4. เนื้อเพลง สอนด้วยชีวิต
5. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด “เพื่อนช่วยเพื่อน”
6. เครื่องเล่นเพลง

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตดา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำรวมใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาต่อคนยากย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้นานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการบรรเทาใจผู้ทุกข์ยาก ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: นำภาพ "พระเยซูเจ้าภาวนาภายในสวนเกทเสมณี" ให้สมาชิกดู ถ้าไม่มีสามารถหาภาพได้จากอินเทอร์เน็ต ถามสมาชิกด้วยคำถามดังต่อไปนี้

1. เห็นภาพนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (เศร้า กลัว สงสาร ง่วงนอน ร้อน)
2. เด็ก ๆ คิดว่าพระเยซูเจ้ารู้สึกอย่างไร (ทุกข์ใจ กลัว ร้อน เสียใจ)
3. เด็ก ๆ เคยมีความทุกข์ใจเรื่องใดบ้าง (ให้สมาชิกแบ่งปันถึงความทุกข์ใจของตน)
4. ใครเคยช่วยปลอบใจเพื่อน หรือเคยนั่งฟังเพื่อนเล่าถึงความทุกข์ใจของตนเองบ้าง

ผู้นำ: ทุกคนไม่ว่าใคร ต้องพบเจอความทุกข์บ้างไม่มากก็น้อย เมื่อมีความทุกข์ ก็ต้องการการบรรเทาใจ ต้องการความช่วยเหลือ ต้องการคนแบ่งเบาความทุกข์ ต้องการคนรับฟังและปลอบโยน

การบรรเทาผู้มีความทุกข์ จึงเป็นกิจเมตตาแห่งความรัก ที่สามารถช่วยเหลือคนที่กำลังมีความทุกข์ให้ได้รับความบรรเทาใจ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเป็นทุกข์พระองค์ก็ต้องการเพื่อนที่จะนั่งอยู่กับพระองค์เช่นกัน เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้พร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้พร้อมกัน อย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงิบสักระยะ

ภายในสวนเกทเสมณี

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 26:36-46

พระเยซูเจ้าเสด็จมาพร้อมกับบรรดาศิษย์ถึงสถานที่แห่งหนึ่งชื่อ เกทเสมณี พระองค์ตรัสแก่เขาเหล่านั้นว่า “จงนั่งอยู่ที่นี้ ขณะที่เราไปอธิษฐานภาวนาที่โน่น” แล้วทรงพาเปโตรและบุตรทั้งสองของเศเบดีไปด้วย พระองค์ทรงรู้สึกเศร้าและสลดพระทัยอย่างยิ่งจึงตรัสแก่เขาทั้งสามคนว่า “ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต จงอยู่ที่นี้และตื่นเฝ้ากับเราเถิด” แล้วพระองค์ทรงพระดำเนินไปข้างหน้าอีกเล็กน้อย ทรงซบพระพักตร์ลงกับพื้นดิน อธิษฐานภาวนาว่า “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ถ้วยนี้พ้นข้าพเจ้าไปเถิด ถ้าเป็นไปได้ ก็ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” พระองค์เสด็จกลับมาพบบรรดาศิษย์ ทรงพบเขาเหล่านั้นกำลังหลับอยู่ จึงตรัสกับเปโตรว่า “ท่านตื่นเฝ้าอยู่กับเราสักหนึ่งชั่วโมงไม่ได้หรือ จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนาเพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง” พระองค์เสด็จไปอีกครั้งหนึ่ง ทรงอธิษฐานภาวนาว่า “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าข้าพเจ้าต้องดื่มจากถ้วยนี้โดยหลีกเลี่ยงมิได้แล้ว ขอให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” ครั้นเสด็จกลับมา ก็ทรงพบเขาหลับอยู่อีก เพราะเหนื่อยเกินไป พระองค์จึงเสด็จจากเขาทั้งสามคน ไปอธิษฐานภาวนาอย่างเดียวกันเป็นครั้งที่สาม

แล้วเสด็จกลับมาพบเขา ตรัสว่า “เดี๋ยวนี้ ท่านหลับต่อไปและพักผ่อนได้ เวลาที่บุตรแห่งมนุษย์จะต้องถูกมอบในเงื้อมมือของคนบาปมาถึงแล้ว จงลุกขึ้นไปกันเถิด ผู้ทรยศต่อเราอยู่ที่นั่นแล้ว”

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1) ความทุกข์ของพระเยซูเจ้าที่ฉันเข้าใจเป็นอย่างไร (พระเยซูเจ้าทรงเป็นทุกข์เพราะทรงทราบว่า จะต้องรับทรมานและสิ้นพระชนม์ ความทุกข์ด้านจิตใจได้ส่งผลต่อร่างกายของพระองค์จนเหงื่อเป็นโลหิต และยังรู้สึกโดดเดี่ยว เพราะถูกทอดทิ้งจากบรรดาศิษย์และพระบิดาเจ้า)

2) ทำไมพระเยซูเจ้าจึงต้องขอให้บรรดาศิษย์อยู่ที่นั่นและภาวนากับพระองค์ (ในความเป็นมนุษย์ พระเยซูเจ้าทรงรู้สึกเป็นทุกข์ใจเหมือนกับเรา ทรงต้องการเพื่อนเพื่อนั่งอยู่กับพระองค์ นั่งสวดภาวนากับพระองค์)

3) ความทุกข์ของพระเยซูเจ้ามีผลต่อชีวิตของเราอย่างไร (ความทุกข์ทรมานของพระเยซูเจ้าช่วยไถ่บาปความผิดให้มนุษย์ทุกคน)

4) เราสามารถช่วยผู้ที่กำลังทุกข์ใจได้อย่างไรบ้าง (ภาวนาเพื่อผู้ที่กำลังทุกข์ใจ อยู่เป็นเพื่อนปลอบใจ หรือให้ความช่วยเหลือเท่าที่สามารถ)

5) เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (เอาใจใส่ต่อผู้ที่มีความทุกข์ ไม่เมินเฉย หรือละเลยให้คนทุกข์ยากต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว ภาวนาให้ผู้ที่กำลังประสบกับความทุกข์ใจ)

6) ความทุกข์ในชีวิตทำให้เรามีความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้าได้อย่างไร (ความทุกข์ทำให้เรา ร่วมในความทรมานกับพระเยซูเจ้า)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

ผู้นำ: พระเยซูเจ้าเป็นผู้บรรเทาทุกข์ให้ผู้อื่นเสมอ พระองค์ยังสอนเราให้ช่วยเหลือและปลอบประโลมผู้อื่นด้วย วันนี้เราจะร้องเพลง สอนด้วยชีวิต เพื่อเป็นการตอกย้ำว่า เมื่อใครเป็นทุกข์เราจะช่วยบรรเทาใจให้แก่เขา

เพลง สอนด้วยชีวิต

* * มีสิ่งหนึ่งที่ฉันอยากบอกเธอ มันล้นเอ่ออยู่ในใจดวงนี้
มีผู้หนึ่งรักฉันจนพร้อมยอมพลี สู้จนถึงชีวิตเพื่อฉันและเธอเช่นกัน
คือพระเยซูผู้ทรงรักฉันมากมาย และทรงรักเธอด้วยใจไม่เคียดแค้นหา
ชีวิตพระองค์สอนให้เรารู้ว่า พุดด้วยวาจาไม่ล้ำค่าเท่าการกระทำ
***จงรัก รับใช้และให้อภัย แบ่งปันน้ำใจให้แก่ทุกคน
ยามใครเดือดร้อนปลอบประโลมให้คลายกังวล
โดยมีพระองค์เป็นแบบอย่าง (***)

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกรำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับสมาชิกว่าจะปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่อง การบรรเทาใจ
ผู้ทุกข์ยากได้อย่างไร เช่น ภาวนาให้ผู้มีความทุกข์ รับฟังผู้มีความทุกข์
ช่วยเหลือเขา ให้เวลากับเขา

เมื่อสมาชิกได้ทำกิจการเมตตาเรื่องการบรรเทาใจผู้ทุกข์ยากแล้ว
ให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน
หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย
และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวาทน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวาทเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวาทของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวาทเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาทเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อวาท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขา มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจให้สมาชิกรับเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

“บรพเพไผ่ผู้ทุกขียก”

บทที่ 13 เราจะไม่เมตตา ด้วยทฤษฎีไม่ใช่ทำผิดด้วยเหตุผลอะไร

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่อง อภัยให้เพื่อนที่ทำผิด
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักว่า ความชั่วไม่สามารถชนะได้ด้วยความรุนแรง และการแก้แค้น แต่ด้วย “ความดี ความรัก และการให้อภัย”
3. เพื่อให้สมาชิกเอาชนะความเกลียดชังด้วยการให้อภัยแก่คนที่ทำผิด ด้วยความจริงใจ

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 23:33-43
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. เนื้อเพลง จงอภัยเถิด
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด “ทำด้วยความรัก”
5. เครื่องเล่นเพลง

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก ลำรวมใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาต่อผู้อื่นย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการให้อภัยผู้กระทำผิดด้วยความจริงใจ ก่อนอื่นขอให้เลขฯได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื่อหา

ผู้นำ: ถ้ามสมาชิกร่วมกับประสบการณ์ เรื่องการให้อภัยแก่ผู้กระทำผิด

1. เด็ก ๆ เคยทะเลาะกับเพื่อนใหม่ เมื่อโกรธกันแล้วรู้สึกอย่างไร
2. เวลาทำผิดต่อเพื่อน อยากคืนดีกับเพื่อนใหม่
3. สิ่งที่เราชนะความเกลียดชัง การแก้แค้นได้คืออะไร (การให้อภัย)

ผู้นำ: "การให้อภัย" แม้จะทำได้ยาก ก็ต้องฝึกฝนที่จะกระทำ นักบุญองค์หนึ่งได้ให้อภัยแก่ผู้ที่ปลงพระชนม์ท่าน นักบุญองค์นี้ได้เสด็จมาประเทศไทยของเราด้วยเด็ก ๆ ทราบหรือไม่ว่านักบุญองค์นี้เป็นใคร (ให้สมาชิกลองตอบ) นักบุญสมเด็จพะสันตะปาปาโยฮัน ปอลที่ 2 นั่นเอง ท่านเป็นชาวโปแลนด์ ได้รับเลือกให้เป็นพระสันตะปาปาลำดับที่ 264 ขณะที่พระชนมายุ 58 พรรษา

เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 1981 เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาได้เสด็จออกมาพบปะประชาชนที่มาเฝ้า ณ ลานมหาวิหารนักบุญเปโตร ขณะที่พระองค์ทรงตกทายกับผู้คนอยู่นั้น นายอาลี อักกา ได้ฝ่าฝูงชนเข้ามาระยะที่ไม่ปลอดภัย เขาชักปืนเล็งและลั่นไกอย่างรวดเร็ว กระสุนจากปลายกระบอกลั่นปัดพุ่งสู่พระทรวง(อก)เหมือนจับวาง พระองค์ฟุบลงทันที ฝูงชนอลหม่านด้วยความตระหนก และเมื่อรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ผู้คนก็ร่ำไห้ด้วยความห่วงใย พระองค์ได้รับบาดเจ็บสาหัส และทรงรับการผ่าตัดเอาลูกกระสุนออกโดยใช้เวลานานถึง 6 ชั่วโมง ขณะที่ทรงรับการรักษาอยู่ที่โรงพยาบาลได้เพียง 4 วัน พระองค์ได้ตรัสว่า **“ข้าพเจ้าภาวนาเพื่อผู้ที่ลอบยิงข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้ายกโทษให้เขาด้วยความจริงใจ”** หลังจากนั้นพระองค์ต้องพักรักษาพระองค์นานถึง 2 ปีจึงหายเป็นปกติ ในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ปี ค.ศ. 1983 สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอลที่ 2 ได้เสด็จไปเยี่ยมนายอาลี อักกา ในเรือนจำ เพื่อทรงยืนยันการให้อภัยต่อเขา พระสันตะปาปาทรงมอบกล่องสายประคำไข่มุกสีขาวให้เขาไว้เป็นที่ระลึก

ผู้นำ: ถ้ามองกลับมาเมื่อได้ฟังเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (ให้สมาชิกแบ่งปัน) มีคนถามท่านนักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาว่าทำไมถึงให้อภัยเขาแทนที่จะทำตามกฎที่ว่า **“ตาต่อตา ฟันต่อฟัน”** สมเด็จพระสันตะปาปาทรงตอบว่า **“พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของเรามนุษย์ทุกคน และเรามนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระองค์ ในองค์พระคริสตเจ้า เราทุกคนจึงเป็นพี่น้องกัน”** พระเยซูเจ้าเองก็สอนให้เรา รู้จักอภัยให้แก่กัน เพราะพระองค์ตระหนักว่า ความชั่วไม่สามารถชนะได้ด้วย ความรุนแรงและการแก้แค้น แต่ด้วย **“ความดี ความรัก และการให้อภัย”** เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้พร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้พร้อมกัน อย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงียบสักครู่

พระพรหมานของพระเยซูคริสต์เจ้า

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 23:33-43

เมื่อมาถึงสถานที่ที่เรียกว่าเนินหัวกะโหลก บรรดาทหารตรึงพระองค์ที่นั่น พร้อมกับผู้ร้ายสองคน คนหนึ่งอยู่ข้างขวาและอีกคนหนึ่งอยู่ข้างซ้าย พระเยซูเจ้าตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” ทหารนำเสื้อผ้าของพระองค์ไปจับสลากแบ่งกัน ประชาชนยืนดูอยู่ที่นั่น ส่วนบรรดาผู้นำเยาะเย้ยพระองค์ว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดพ้นได้ ก็ให้เขาช่วยตนเองซิ ถ้าเขาเป็นพระคริสต์ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร” แม้แต่บรรดาทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วย เขานำเหล้าองุ่นเปรี้ยวเข้ามาถวาย พลางกล่าวว่า “ถ้าท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิว ก็จงช่วยตนเองให้รอดพ้นซิ” มีคำเขียนไว้เหนือพระองค์ว่า “ผู้นี้คือกษัตริย์ของชาวยิว” ผู้ร้ายคนหนึ่งที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน พุดคุยหมิ่นพระองค์ว่า “แกเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือ จงช่วยตนเองและช่วยเราให้รอดพ้นด้วยซิ” แต่อีกคนหนึ่งดูเขา กล่าวว่า “แกไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือที่มารับโทษเดียวกันกับท่านผู้นี้ สำหรับพวกเราที่ยุติธรรมแล้ว เพราะเรารับโทษสมกับการกระทำของเรา แต่ท่านผู้นี้ไม่ได้ทำผิดเลย” แล้วเขาทูลว่า “ข้าแต่พระเยซู โปรดทรงระลึกถึงข้าพเจ้าด้วย เมื่อพระองค์จะเสด็จสู่พระอาณาจักรของพระองค์” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ ท่านจะอยู่กับเราในสวรรค์”

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

- 1) พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างแก่เราในเรื่องการให้อภัยอย่างไร (ทรงให้อภัยแก่ผู้ทำร้ายพระองค์)
- 2) ความชั่วไม่สามารถชนะได้ด้วย ความรุนแรงและการแก้แค้น แต่ด้วยสิ่งใด (ความดี ความรัก การให้อภัย)
- 3) การให้อภัย ส่งผลดีต่อทุกคนอย่างไร (การให้อภัยเป็นกิจการแห่งความรักชั้นสูง เมื่อเราให้อภัยคนที่ทำร้ายเราไม่ว่าจะเป็นทางร่างกายหรือจิตใจ)

จะทำให้มีความสุขมากกว่าความทุกข์ ถ้าทุกคนให้อภัยกัน เราจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข)

4) ถ้าทุกคนไม่ให้อภัยต่อกัน สังคมจะเป็นอย่างไร (ทุกคนอยู่อย่างไม่มีความสุข และคอยแต่จะแก้แค้น หรือทำร้ายกันและกัน เมื่อไม่ให้อภัย ก็จะต้องอยู่กับเจ็บปวด ไม่ว่าจะทางร่างกายหรือด้านจิตใจ)

5) เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (ไม่คิดแก้แค้น ให้อภัยก็ผู้ที่ทำผิดต่อเรา)

6) การให้อภัยต่อผู้กระทำผิดต่อเรา จะส่งผลต่อความสัมพันธ์ของเรา กับพระเจ้าอย่างไร (เมื่อเราให้อภัยให้แก่ผู้ทำความผิด พระเจ้าจะประทานอภัยแก่เราด้วย ถ้าเราไม่ให้อภัย พระเจ้าจะไม่ทรงให้อภัยแก่เราเช่นเดียวกัน” เทียบ มัทธิว 6:14-15)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตोकย้ำให้สมาชิกนำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

ผู้นำ: วันนี้เราเรียนรู้เรื่องการให้อภัยต่อกันและกัน พระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่างในการอภัยความผิดให้ทุกคนที่ทำร้ายพระองค์ เราจะร้องเพลง จงอภัยเถิด ด้วยกัน เพื่อตอกย้ำว่า ความชั่วไม่สามารถชนะได้ด้วยความรุนแรงและการแก้แค้น แต่ด้วย “ความดี ความรัก และการให้อภัย”

เพลง จงอภัยเถิด

1. จงอภัยเถิด จงอภัยเถิด จะสุขสันต์ทุกวันทุกคืน
โลกจะสวยใส เมื่อมีอ้อมรับ อายุนั้นหากไม่หมองใจ
2. โอ้เพื่อนรักเอ๋ย โอ้เพื่อนรักเอ๋ย โอ้เพื่อนรักฉันให้อภัย
ต่อแต่นี้หนอฉันจะขอให้ โปรดเห็นใจเถิดช่วยอ้อมรับมา
3. ใครมีความเศร้า ทุกข์จะเผาใจ โลกจะไร้ซึ่งความโลภ
โอ้เพื่อนรักเอ๋ย อย่าได้เฉยชา โปรดอ้อมรับมาเถิดเพื่อนรักเอ๋ย

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกรับความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำ: ก่อนที่จะพูดคุยกับสมาชิกเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการให้อภัยด้วยความจริงใจ ให้ผู้นำเล่าประสบการณ์จริงของเด็กคนหนึ่ง ชื่อ นิ ให้สมาชิกฟังก่อน

นิร้องไห้กลับมาจากโรงเรียน และบอกกับแม่ของเธอว่า “วันนี้ อร ดีหนูอีกแล้ว” อรเป็นเด็กที่ชอบทะเลาะกับเพื่อนในห้องเสมอ บางครั้งเพื่อนก็ตีเธอกลับเพื่อจะแก้แค้น อรเป็นเด็กน่าสงสารเพราะพ่อแม่ของเธอทะเลาะกันเป็นประจำ วันต่อมาก่อนที่จะไปโรงเรียน นิได้หีบพระวาจาตอนหนึ่งมีใจความว่า “รักศัตรู” นิคิดถึงอรทันที เธอบอกตนเองว่า “ฉันอยากจะเป็นเหมือนพระเยซูที่รักศัตรู” ขณะที่เดินไปโรงเรียน นิคิดว่าตนเองจะแสดงความรักต่ออรได้อย่างไร ดังนั้นเธอจึงคิดว่า “ฉันจะให้ดินสอแท่งที่ฉันชอบมากที่สุด และอรจะต้องชอบแน่ ๆ”

เมื่อถึงเวลาเข้าห้องเรียน นิเดินเข้าไปนั่งใกล้อร และหยิบดินสอส่งให้อรบอกว่า “เราให้เธอเป็นของขวัญ” อรแทบจะไม่เชื่อ เพราะรู้ว่านิชอบดินสอแท่งนั้นมาก ถามนิว่า “เธอไม่ได้โกรธที่เราตีเธอเมื่อวานหรือ” นิยิ้มแล้วทั้งสองคนก็กลายเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง” นิกลับมาบอกแม่ด้วยความดีใจ

ผู้นำ: เห็นไหมว่า แม้การให้อภัยจะเป็นเรื่องยาก แต่เด็ก ๆ ก็สามารถทำได้เหมือนอย่าง นิ หลังจากนั้นก็ปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายจิตเรื่องให้อภัยด้วยความจริงใจได้อย่างไร เช่น การไปหาคนที่กระทำความผิดต่อเรา เพื่อกล่าวคำให้อภัยไม่แก้แค้น แต่ภาวนาให้ผู้ที่ทำผิดต่อเรา

เมื่อสมาชิกได้ทำกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องให้อภัยให้เพื่อนที่ทำผิด ให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวาทน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวาทนเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวาทนของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวาทนเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาทนเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อวาท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขามาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจให้สมาชิกลำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 14 เรามิใช่เมตตา ด้วยการอดทนความผิดของผู้อื่นด้วยความเพียร

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่องอดทนต่อความผิดของผู้อื่นด้วยความเพียร
2. เพื่อให้สมาชิกมีความอดทนต่อความผิดของผู้อื่นด้วยความเข้าใจ
3. เพื่อให้สมาชิกมีความอดทนความผิดของผู้ที่กระทำไม่ดีต่อตน

อุปกรณ์

1. พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 18:21-22
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. เนื้อเพลง “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”
4. เครื่องเล่นเพลง

1. การภาวนาและรายงานการทำงานเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เงียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาอย่ามเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์อย่ามเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติอย่ามเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมอย่ามเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้จักเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการอดทนต่อความผิดของผู้อื่นด้วยความเพียร ก่อนอื่นขอให้เขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: ให้สมาชิกเล่นเกมเซเวนอัพ - ปรบมือ

วิธีการ

1. ให้เด็ก ๆ นับเลข ให้นับเลข 1 ให้ถึง 70 โดยมีกติกาว่า ถ้านับไปถึงจำนวนที่มีเลข 7 ให้พูดว่า "เซเวนอัพ" และถ้านับไปถึงจำนวนที่มีเลข 10 ก็ให้ปรบมือ
2. ถ้าเด็กนับผิด หรือเล่นผิดกติกา ให้เริ่มต้นใหม่
3. เมื่อสมาชิกสามารถนับเลขถึง 70 ได้ ถือว่าผ่าน

ผู้นำ: หลังจากจบเกม ให้ผู้นำถามสมาชิกว่า การละเล่นนี้สอนคุณธรรมอะไรบ้าง (ความสามัคคี ความอดทน ความเพียรพยายาม)

เกมนี้สมาชิกแต่ละคนจะต้องใช้ความพยายาม ความอดทน เพราะบางคนอาจนับผิดหลายครั้ง ทำให้ต้องเริ่มต้นใหม่ เราจึงต้องมีความเพียรทน

ดังนั้น คุณธรรมความอดทนจึงเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการอยู่ร่วมกัน เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะอดทนต่อนิสัยของกันและกัน เพราะไม่มีมนุษย์คนใดที่ปราศจากความบกพร่อง และไม่มีใครที่ไม่เคยทำผิดพลาด ดังนั้น เราจึงต้องฝึกฝนความอดทนทั้งต่อตัวเราเองและผู้อื่น ในความอ่อนแอและข้อบกพร่องของกันและกัน เพราะในความเป็นจริงไม่มีใครที่สมบูรณ์แบบครบครัน อีกทั้งต้องปฏิบัติต่อกันด้วยความรัก เห็นอกเห็นใจ และให้โอกาสแก่คนที่ทำผิดพลาดไปด้วย

ผู้นำ: พระเยซูเจ้าสอนให้เรามีความเพียรทนในการให้อภัยผู้อื่น และให้โอกาสกับคนที่กระทำความผิดได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง บนพื้นฐานแห่งความรักที่ไม่มีเงื่อนไขและการให้อภัยไม่สิ้นสุด เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้พร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้พร้อมกันอย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงียบบัลลังก์

การให้อภัยความผิด

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 18:21-22

“เปโตรเข้ามาทูลถามพระเยซูเจ้าว่า ‘พระเจ้าข้าถ้าพี่น้องทำผิดต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องยกโทษให้เขาสักกี่ครั้งถึงเจ็ดครั้งหรือไม่’ พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า ‘เราไม่ได้บอกท่านว่าต้องยกโทษให้เจ็ดครั้ง แต่ต้องยกโทษให้เจ็ดคูณเจ็ดสิบครั้ง’

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิต

1. พระเยซูเจ้าทรงตอบคำถามนักบุญเปโตร เรื่องการยกโทษให้เพื่อนที่ทำผิดต่อตนว่าอย่างไร (ยกโทษให้เจ็ดคูณเจ็ดสิบครั้ง)
2. การยกโทษต่อความผิดของเพื่อนเจ็ดคูณเจ็ดสิบครั้งมีความหมายว่าอย่างไร (การยกโทษโดยไม่มีสิ้นสุด ยกโทษเสมอ และไม่มีข้อแม้ใด ๆ)
3. การยกโทษในความผิดบกพร่องของเพื่อนด้วยความจริงใจ มีผลอย่างไร (การทะเลาะวิวาทในสังคมจะลดน้อยลง การแตกร้างในสังคมก็จะลดลง หรือหมดไป มีความสามัคคีกันมากขึ้น มีสันติในใจของทุกคน)

4. การยกโทษมีความหมายอย่างไร (การยกโทษเป็นเครื่องหมายของความรักแบบคริสตชนที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เราได้เห็นประจักษ์บนไม้กางเขน พระเยซูเจ้าทรงให้อภัยผู้ที่ตรึงกางเขนพระองค์)

5. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (อภัยผู้อื่นเสมอ ไม่ถือโทษ ไม่โกรธง่าย และรู้จักขอโทษผู้อื่น)

6. เด็ก ๆ จะปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูเจ้าในเรื่องนี้ได้อย่างไร (ยกโทษให้กับทุกคนที่ทำผิดพลาด เพราะเราเองก็มีความผิดพลาด ต้องการการอภัยจากพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องเช่นกัน)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำลึกตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

"พระเยซูสอนเราว่า เวลาสวดบทข้าแต่พระบิดา เราสวดว่า 'โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น' ถ้าเรายกโทษให้คนอื่นไม่เป็น เราก็ไม่ควรขอให้คนอื่นยกโทษให้เรา การยกโทษให้กันเป็นเครื่องหมายแสดงว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้าและเป็นพี่น้องกัน มีพระบิดาเจ้าองค์เดียวกันที่ทรงรักและให้อภัยความผิดของเราเสมอ วันนี้เราจะร้องเพลงข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พร้อมกัน"

เพลง ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์
พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ พระอาณาจักรจงมาถึง
พระประสงค์จงสำเร็จ ในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์
โปรดประทานอาหารประจำวัน แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้
โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น
โปรดช่วยข้าพเจ้า ไม่ให้แพ้การผจญ
แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ (อาแมน)

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกนำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่อง การอดทนต่อความผิดของผู้อื่นด้วยความเพียรได้อย่างไร เช่น ไม่ถือโทษคนที่ทำผิดต่อเรา ไม่โกรธง่าย ให้อภัยแก่คนที่ทำผิดพลาดอยู่เสมอ สวดภาวนาให้คนที่ทำผิดอยู่เสมอ

เมื่อสมาชิกได้ทำกิจการเมตตาฝ่ายจิตเรื่อง การอดทนต่อความผิดของผู้อื่นด้วยความเพียรแล้ว ให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการในช่องสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายเป็นเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเป็นนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเป็น และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำหรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้อวาท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขามาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจให้สมาชิกนำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา (ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

บทที่ 15 เรามีใจเมตตา ต่อทุกคนไม่ว่าผู้เป็นและผู้ตาย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้งานกิจเมตตาฝ่ายจิตเรื่องภาวนาให้ผู้เป็นและผู้ตาย
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญในการภาวนาให้ผู้เป็นและผู้ตาย
3. เพื่อให้สมาชิกภาวนาให้ผู้เป็นและตายด้วยความรักและความกตัญญู

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์จากหนังสือ 2 มัคคาบี 12:38-45
2. แผ่นบทภาวนา ความสุขแท้จริง (ใช้ทุกครั้งที่ประชุม)
3. เนื้อเพลง มัทธิว 18:19
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด “ทำด้วยความรัก”
5. เครื่องเล่นเพลง
6. กระดาษ A4 สำหรับสมาชิกคนละ 1 แผ่น

1. การภาวนาและรายงานการทำกิจเมตตา

นำสมาชิกภาวนา ให้สมาชิกได้เตรียมตัวภาวนา เจียบ สงบนิ่ง พนมมือไว้ที่หน้าอก สำนวนใจคิดถึงพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจยากจนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้นำ: ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้นำ: ผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจเมตตาต่อคนยากเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้นำ: ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า

ผู้นำ: ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข

ทุกคน: เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้นำ: วันนี้เราจะเรียนรู้จักเมตตาฝ่ายจิต เรื่องการภาวนาให้ผู้เป็นและผู้ตาย
ก่อนอื่นขอให้เขาได้อ่านการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนได้ตั้งใจแสดง
ความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง

2. เนื้อหา

ผู้นำ: พระเยซูเจ้าตรัสว่าที่ใดมีสองหรือสามคนประชุมกันในนามของเรา
เราก็อยุที่นั่นท่ามกลางเขา นี่เป็นคำสัญญาของพระเยซูเจ้าต่อคำภาวนาของเรา
เพื่อเด็ก ๆ จะสามารถจดจำพระวาจาตอนนี้ได้ เราจะร้องเพลงนี้ด้วยกันสัก
สามรอบ

เพลง มัทธิว 18:19

ถ้าพวกท่านสองคนจะร่วมใจกันวอนขอสิ่งใด
พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์必应允
พระองค์จะกระทำ ให้พวกท่านตามความประสงค์เลย

ผู้นำ: การสวดภาวนาเป็นการยกจิตใจขึ้นหาพระเจ้า เพื่อสรรเสริญ ขอคุณ ขอพร ขอโทษ เราสามารถภาวนาให้กับตัวเราเอง และยังสามารถภาวนาให้สำหรับผู้ที่ยังมีชีวิตและผู้ที่สิ้นใจไปแล้วด้วย

ผู้นำ: การภาวนาให้ทั้งผู้เป็นและผู้ตาย เป็นกิจการที่แสดงออกถึงความเชื่อ และความเป็นหนึ่งเดียวกันในความสัมพันธ์ของผู้ศักดิ์สิทธิ์ เป็นการส่งความรักของเราไปยังพี่น้องของเราทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ที่สิ้นใจไปแล้ว พระศาสนจักรเชื่อว่า เราและบรรดาผู้ล่วงลับ มีความผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันโดยอาศัยคำภาวนา เราจะอ่านเรื่องการถวายบูชาอุทิศแก่ผู้ล่วงลับพร้อมกัน ขอให้สมาชิกอ่านพระวาจาตอนนี้อย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงิบปลุกครู้

การถวายบูชาอุทิศแก่ผู้ล่วงลับ 2 มัคคาปี 12:38-45

ยูดาสรวบรวมกองทัพยกไปถึงเมืองอดุลลัม เมื่อสิ้นสัปดาห์ ชาวยิวก็ชำระตนตามประเพณีและถือวันสัปดาห์โตที่นั่น วันรุ่งขึ้น เพราะความจำเป็นเร่งด่วน ยูดาสกับทหาร ไปเก็บศพของผู้ที่ถูกฆ่าในการรบ เพื่อนำไปฝังไว้กับญาติพี่น้องในที่ฝังศพของบรรพบุรุษ แต่ในเสื้อของผู้ตายแต่ละคนเขาพบเครื่องรางรูปเคารพที่นับถือกันที่เมืองยัมเนีย ซึ่งธรรมเนียมห้ามชาวยิวสวม จึงเห็นได้ชัดว่าเพราะเหตุนี้เองทหารเหล่านี้จึงถูกฆ่า ดังนั้น ทุกคนถวายพระพรแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงตัดสินอย่างยุติธรรม และทรงเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนไว้ เขาอธิษฐานภาวนาขอพระเจ้าให้ทรงลบล้างบาปให้หมดสิ้น ยูดาสผู้ทรงศักดิ์เตือนบรรดาทหารให้รักษาดินให้พ้นจากบาป เขาทั้งหลายได้เห็นกับตาแล้วว่าเกิดอะไรขึ้นแก่ผู้ที่ตายเพราะทำบาป ยูดาสเรียไรเงินจากทหารแต่ละคนได้เงินจำนวนสองพันเหรียญดริกมา ส่งไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจัดให้มีการถวายบูชาชดเชยบาป นับว่าเป็นการกระทำที่งดงามและน่ายกย่อง โดยคำนึงถึงการกลับคืนชีพของผู้ตาย เพราะถ้าเขาไม่มีความหวังว่าผู้ตายจะกลับคืนชีพ การอธิษฐานภาวนาเพื่อผู้ตายคงไม่มีประโยชน์และไร้ความหมาย แต่ถ้าเขา

ทำไปเพราะคิดว่าผู้ที่ตายขณะที่ยังเสื่อมใสต่อพระเจ้า จะได้รับบำเหน็จรางวัล
งดงาม ก็เป็นความคิดที่ดีและศักดิ์สิทธิ์ เขาสั่งให้ถวายเครื่องบูชาชดเชยบาป
ของผู้ตาย เพื่อจะได้พ้นจากบาป

3. คำถามทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

1. ยูดาสเรียไรเงินจากทหารแต่ละคน และส่งไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจุดประสงค์ใด (เพื่อให้มีการถวายบูชาชดเชยบาป)
2. การอธิษฐานภาวนาเพื่อผู้ตาย เป็นสิ่งที่เราต้องกระทำหรือไม่ (การสวดภาวนาและขอมิสซาให้กับผู้ล่วงลับนั้น ถือเป็นหน้าที่ของเราทุกคน ทั้งที่มีชีวิตอยู่ และเพื่อวอนขอพระเมตตาของพระเจ้าให้ผู้ล่วงลับทั้งหลาย ให้พวกเขาได้พ้นจากบาปต่าง ๆ ที่ได้กระทำ และได้เข้าไปอยู่กับพระเจ้าในบ้านแท่นสรวง ซึ่งการขอมิสซาให้ผู้ล่วงลับนั้น ถือว่าเป็นคำภาวนาที่ดีที่สุด)
3. เมื่อเราภาวนาเพื่อผู้อื่น มีความหมายว่าอย่างไร (การภาวนาเป็นแสดงความรักต่อผู้ที่เรากำลังภาวนาและเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ดังนั้น เมื่อเราพูดว่า เราจะภาวนาให้ใครจึงเป็นคำมั่นสัญญาที่จริงจังและมีความหมายว่าเรารักบุคคลนั้นมาก ด้วยคำภาวนา พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเขาตามคำวิงวอนของเรา)
4. เมื่อเราภาวนาให้ผู้อื่นและขอมิสซาให้ผู้ล่วงลับ เขาจะได้รับหรือไม่ (เรามั่นใจได้ว่าคำภาวนาที่เราภาวนาให้ผู้ที่ยังมีชีวิตและผู้ที่ยังมีชีวิตไปแล้วนั้น พระเจ้าทรงสดับฟัง พระองค์ไม่ปล่อยให้คำภาวนาของเราเสียไปอย่างไร้ค่า)
5. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องปรับปรุงตนเองอย่างไรบ้าง (ภาวนาให้ทั้งผู้ที่ยังมีชีวิตและผู้ที่ยังมีชีวิตไปแล้ว)
6. การที่เราสวดภาวนาสำหรับผู้เป็นและผู้ตายจะทำให้เราสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างไร (ทุกครั้งที่เราภาวนาเป็นการสัมพันธ์กับพระเจ้า บอกเล่าทุกซ่ซุขในชีวิตของเรา และเสนอวิงวอนเพื่อเพื่อนพี่น้องของเรา ดังนั้น การภาวนาจึงเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า และสร้างความเป็นหนึ่งเดียวของเรากับเพื่อนพี่น้องด้วย)

4. ปฏิบัติ (สร้างชีวิตกลุ่ม ตอกย้ำให้สมาชิกรำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ และเก็บผลงาน)

ผู้นำ: ให้ผู้นำสอนการภาวนาแบบห้านิ้วให้สมาชิก การภาวนาแบบห้านิ้วจะช่วยเด็กให้ตระหนักถึงความสำคัญในการภาวนาเพื่อผู้อื่น

- **นิ้วหัวแม่มือ** นิ้วหัวแม่มืออยู่ใกล้ตัวเรามากที่สุด ดังนั้น ให้เราภาวนาเพื่อคนที่อยู่ใกล้ชิดกับเรา เช่น คนในครอบครัว และคนที่เรารัก

- **นิ้วชี้** เป็นเครื่องชี้ทาง ให้เราภาวนาเพื่อผู้ที่ต้องสอนคนอื่น เช่น บรรดาพระสงฆ์ นักบวช คุณครู ที่ทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอน

- **นิ้วกลาง** เป็นนิ้วที่สูงที่สุด ให้เราภาวนาเพื่อผู้ที่มีอำนาจปกครองทั้งในพระศาสนาจักรและประเทศชาติ

- **นิ้วนาง** เป็นนิ้วที่บอบบาง ดังนั้น ให้เราภาวนาเพื่อผู้ที่กำลังเจ็บป่วย และประสบปัญหาหรือกำลังความทุกข์ยากลำบาก หรือภาวนาสำหรับดวงวิญญาณในไฟชำระหรือดวงวิญญาณที่ไม่มีใครภาวนาให้

- **นิ้วก้อย** มีขนาดเล็ก ย้ำเตือนถึงความเล็กน้อยต่ำต้อยของเรา เมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ดังนั้น ให้เราภาวนาขอให้พระองค์ประทานสิ่งที่จำเป็นสำหรับเรา

ให้สมาชิกวาดมือข้างใดข้างหนึ่งลงบนกระดาษขาว และให้เขียนชื่อบุคคลที่ตนอยากภาวนาให้ลงในแต่ละนิ้วบนกระดาษ จากนั้นให้เขียนคำภาวนาจากใจสั้น ๆ ให้แต่ละบุคคลที่เด็ก ๆ ได้เขียนไว้ หากมีเวลาให้เด็ก ๆ เลือกอ่านคำภาวนาที่ตนเขียนเพื่อผู้อื่น 1 ข้อ

มอบหมายงาน (ให้สมาชิกรำความเมตตาของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าจะปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่อง การภาวนาให้ผู้เป็นและผู้ตายได้อย่างไรบ้าง เช่น ขอมิสซาสำหรับดวงวิญญาณในไฟชำระ สวดภาวนาให้ทุกคนในครอบครัว เพื่อนพี่น้องรอบข้าง

เมื่อสมาชิกได้ทำกิจเมตตาฝ่ายจิต เรื่อง การภาวนาให้ผู้เป็นและผู้ตายแล้ว ให้บันทึกลงสมุด “บันทึกเมตตาธรรม” โดยให้คุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง เพื่อน หรือคุณครูได้เขียนชื่อรับรองการปฏิบัติกิจเมตตาแต่ละประการ ในช่วงสุดท้าย และให้เด็กมารายงานสิ่งที่ได้ทำในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเป็นเด็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าเรา การถวายเป็นนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวนเงิน แต่เป็นการฝึกฝนให้เด็กเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ให้ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเงิน และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. การให้โอวาท

ผู้นำ: สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ นำเอาข้อดีขณะทำกิจกรรมของเขามาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจให้สมาชิกลำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้แสดงความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนพี่น้องทุกคนเสมอ

ผู้นำ: นัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนในการพบปะกันแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด: ภาวนาตามพระประสงค์ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา
(ตามเดือนที่มีการพบปะกับเด็ก หน้า 7-8)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 9

สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) ประเทศไทย

122/11 ซอยนาครสุวรรณ ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 แฟกซ์ 0-2681-5369 ถึง 70

www.pmsthailand.com